

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 12.10.2011
COM(2011) 625 galīgā redakcija

2011/0280 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem,
kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām**

{SEC(2011) 1153}
{SEC(2011) 1154}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Komisijas priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam (DFS priekšlikums)¹ ir noteikts kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) budžets un galvenie virzieni. Pamatojoties uz to, Komisija iesniedz regulu kopumu, kurās noteikts 2014.–2020. gada KLP tiesiskais regulējums, kā arī šīs politikas turpmākās attīstības alternatīvo scenāriju ietekmes novērtējums.

Šo reformu priekšlikumu pamatā ir Paziņojums par KLP 2020. gada perspektīvā², kurā vispārīgi raksturotas politiskās iespējas, kas ļautu risināt nākotnē paredzamās problēmas lauksaimniecībā un lauku apvidos un sasniegt KLP mērķus, proti, nodrošināt 1) dzīvotspējīgu pārtikas ražošanu; 2) dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un klimata politiku un 3) līdzsvarotu teritoriālo attīstību. Kopš minētā paziņojuma iesniegšanas tajā izklāstītā reformas ievirze kopumā atbalstīta gan iestāžu debatēs³, gan apspriedēs ar ieinteresētajām personām, kas notika iespējamās ietekmes novērtēšanas gaitā.

Šajā procesā izkristalizējusies kopīga atziņa, ka ir jāveicina efektīva resursu izmantošana, lai nodrošinātu pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ES lauksaimniecības un lauku apvidu attīstību atbilstoši stratēģijai “Eiropa 2020”, KLP struktūru arī turpmāk balstot uz diviem pīlāriem, kuriem ir kopīgs mērķis un kuros iekļautie instrumenti papildina cits citu. KLP I pīlārs attiecas uz tiešajiem maksājumiem un tirgus pasākumiem, kas ļauj ES lauksaimniekiem saņemt gada pamata ienākumu atbalstu, kā arī atbalstu konkrētu tirgus traucējumu gadījumā, bet II pīlārs attiecas uz lauku attīstību, kuras nodrošināšanai dalībvalstis, ievērojot kopīgu satvaru⁴, sagatavo un līdzfinansē daudzgadu programmas.

Secīgu reformu rezultātā, veidojot KLP par integrētu politiku lauku apvidu attīstībai visā ES, ir palielināta lauksaimniecības orientācija uz tirgu, vienlaikus sniedzot ienākumu atbalstu ražotājiem, politikā ir prasmīgāk iestrādātas vides prasības un pastiprināts atbalsts lauku attīstībai. Tomēr reformas procesā ir radusies vajadzība optimālāk sadalīt atbalstu gan starp dalībvalstīm, gan dalībvalstīs, kā arī ir izskanējuši aicinājumi rūpīgāk izvēlēties pasākumus, kuru mērķis ir vides problēmu novēršana, un lietpratīgāk reaģēt uz pieaugošo tirgus svārstīgumu.

Agrāk reformas galvenokārt tika veiktas, reaģējot uz iekšēju cēloņu izraisītām problēmām, sākot ar milzīgu pārprodukciju un beidzot ar pārtikas nekaitīguma krīzi; tās ES ir lieti noderējušas gan pašu mājās, gan starptautiskajā arēnā. Taču lielākā daļa šodienas problēmu

¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “*Budžets stratēģijai “Eiropa 2020”*”, COM(2011) 500 galīgā redakcija, 29.6.2011.

² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “*KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas*” (COM(2010) 672 galīgā redakcija), 18.11.2010.

³ Sk. jo īpaši Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija Rezolūciju 2011/2015(INI) un Prezidentūras 2011. gada 18. marta secinājumus.

⁴ Pašreizējo tiesisko regulējumu veido Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (tiešie maksājumi), Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (tirgus instrumenti), Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (lauku attīstība) un Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (finansēšana).

izraisa un ietekmē ārēji, ar lauksaimniecību tieši nesaistīti faktori, un tāpēc šo problēmu risināšanai ir vajadzīgi plašāki politiski pasākumi.

Paredzams, ka situācija lauksaimniecības ienākumu jomā arī turpmāk būs sarežģīta, jo lauksaimnieki saskaras ar lielāku risku, ražīguma kāpuma palēnināšanos un peļņas normas samazināšanos pieaugošo ražošanas cenu dēļ; tāpēc noteikti jā saglabā ienākumu atbalsts un jāpilnveido attiecīgie instrumenti, lai labāk pārvaldītu riskus un risinātu krīzes situācijas. Spēcīga lauksaimniecība ir ļoti būtiska ES pārtikas rūpniecībai un pasaules nodrošinājumam ar pārtiku.

Tajā pašā laikā lauksaimniecības nozares pārstāvji un lauku apvidu iedzīvotāji tiek aicināti neatlaidīgāk censties sasniegt vērienīgos mērķus klimata un enerģētikas jomā, kā arī īstenot bioloģiskās daudzveidības stratēģiju, kas ietilpst stratēģijā "Eiropa 2020". Lauksaimniekiem, kas līdz ar mežsaimniekiem ir galvenie zemes apsaimniekotāji, būs vajadzīgs atbalsts, lai viņi ieviestu un turpmāk izmantotu tādas lauksaimniecības sistēmas un metodes, kas īpaši sekmē vides un klimata mērķu sasniegšanu, jo tirgus cenas neatspoguļo šādu sabiedrisku labumu nodrošināšanu. Turklāt būs ļoti svarīgi atrast veidu, kā vislabāk izmantot lauku apvidu daudzveidīgo potenciālu un tādējādi veicināt iekļaujošu izaugsmi un kohēziju.

Šī reforma paātrina vides prasību integrēšanas procesu. Ar to KLP pirmajā pīlārā pirmo reizi tiek ieviests spēcīgs ekoloģiskais komponents, kas nodrošina to, ka visi ES lauksaimnieki, kuri saņem atbalstu, pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un kā daļu no sava ikdienas darba nodrošina ieguvumus vides un klimata jomā. Trīsdesmit procenti tiešo maksājumu tagad būs saistīti ar videi labvēlīgu rīcību, un šie maksājumi nodrošinās to, ka visas lauku saimniecības sniedz ieguvumus vides un klimata jomā, kas var izpausties kā oglekļa piesaiste augsnē un ar pastāvīgajām ganībām saistītu zālāju biotopu saglabāšana, ūdens un biotopu aizsardzība, izveidojot ekoloģiski nozīmīgas platības, un augsnes un ekosistēmu noturības uzlabošana, dažādojot kultūras. Tie stiprinās zemes un dabisko ekosistēmu spēju palīdzēt sasniegt galvenos ES mērķus tādās sfērās kā bioloģiskā daudzveidība un pielāgošanās klimata pārmaiņām. Tiešo maksājumu pamatā arī turpmāk būs savstarpējā atbilstība, un galvenā uzmanība arī turpmāk tiks veltīta mitrzemju aizsardzībai un augsnēm ar lielu oglekļa saturu, vienlaikus cenšoties mazināt administratīvo slogu. Komisija ir apņēmusies savstarpējās atbilstības jomā ieviest Ūdens pamatdirektīvu prasības, kad visas dalībvalstis tās būs pilnībā transponējušas, jo īpaši paredzot skaidrus pienākumus lauksaimniekiem. Dabas resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas un klimata politikas mērķi arī lauku attīstībā ir izvirzīti par prioritāti, paredzot atjaunot, saglabāt un uzlabot ekosistēmas, kā arī veicināt resursu efektīvu izmantošanu un pret klimata pārmaiņām noturīgu lauksaimniecību ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Lauku attīstība ļaus ievērojami pārvirzīties uz priekšu, lai pabeigtu īstenot gan *Natura 2000*, gan Ūdens pamatdirektīvu un lai realizētu ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2020. gadam.

Tāpēc topošā KLP nebūs politika, kas attiecas tikai uz nelielu, kaut ļoti svarīgu, ES tautsaimniecības daļu, tā būs arī stratēģiski svarīga politika, kas attieksies uz pārtikas nodrošinājumu, vidi un teritoriālo līdzsvaru. Tieši šajos apstākļos atklājas ES pievienotā vērtība, kura piemīt patiesi kopējai politikai, kas ļauj visefektīvāk izmantot ierobežotos budžeta līdzekļus, saglabājot ilgtspējīgu lauksaimniecību visā ES, risinot tādas svarīgas pārrobežu problēmas kā klimata pārmaiņas un stiprinot dalībvalstu solidaritāti, taču vienlaikus pieļaujot zināmas atkāpes šīs politikas īstenošanā, lai tiktu ievērotas un apmierinātas vietējās vajadzības.

DFS priekšlikumā izklāstītajās pamatnostādnēs ir paredzēts, ka kopējai lauksaimniecības politikai arī turpmāk būtu jāietver divi pīlāri, katra pīlāra budžetam nominālā izteiksmē būtu jāpaliek 2013. gada līmenī un būtu jābūt skaidrai virzībai uz rezultātu sasniegšanu ES būtiskākajās, prioritārajās jomās. Ar tiešajiem maksājumiem būtu jāveicina ražošanas ilgtspējība, 30 % šiem maksājumiem atvēlētā budžeta piešķirot obligātiem pasākumiem, kas labvēlīgi ietekmē klimatu un vidi. Maksājumu apmērs būtu pakāpeniski jāvienādo, un maksājumi lielāko maksājumu saņēmējiem būtu pakāpeniski jāierobežo. Lauku attīstībai domātie līdzekļi būtu jāiekļauj vienotā stratēģiskā satvarā līdz ar citiem ES kopīgi pārvaldītiem līdzekļiem, uz kuriem attiecas aktīvāka, mērķtiecīgāka pieeja un uzlaboti, skaidrāk formulēti *ex-ante* nosacījumi. Visbeidzot, KLP finansējums tirgus pasākumu jomā būtu jāpapildina ar diviem instrumentiem, kas neietilpst DFS, proti, ar 1) rezerves fondu ārkārtas gadījumiem, kas ļautu rīkoties krīzes situācijās, un 2) Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbības jomas paplašināšanu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, KLP tiesiskā regulējuma būtiskākie elementi laika posmam no 2014. līdz 2020. gadam ir noteikti šādās regulās:

- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām (“tiešo maksājumu regula”);
- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju (“regula par vienotu TKO”);
- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (“lauku attīstības regula”);
- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību (“horizontālā regula”);
- priekšlikumā Padomes regulai par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju;
- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu 2013. gadā;
- priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem.

Lauku attīstības regula balstās uz priekšlikumu, kuru Komisija iesniedza 2011. gada 6. oktobrī un kurā izklāstīti kopīgi noteikumi par visiem fondiem, kas darbojas vienotajā stratēģiskajā satvarā⁵. Vēlāk tiks pieņemta arī regula par vistrūcīgākajām personām piemērojamā atbalsta shēmu, kurai finansējums pašlaik paredzēts citā daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijā.

⁵ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006, COM(2011) 615, 6.10.2011.

Turklāt, lai atrastu piemērotāko veidu, kā samērot pārredzamības principu un saņēmēju tiesības uz personas datu aizsardzību, tiek gatavoti jauni noteikumi par saņēmēju datu publicēšanu, kuru sagatavošanā tiek ņemti vērā Eiropas Savienības Tiesas iebildumi.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Pamatojoties uz pašreizējā politiskā regulējuma novērtējumu un nākotnē paredzamo problēmu un vajadzību analīzi, ietekmes novērtējumā izvērtēta un salīdzināta trīs alternatīvu scenāriju ietekme. Šis novērtējums ir radies ilgā procesā, kuru uzsāka 2010. gada aprīlī un vadīja starpdienestu grupa, un kura gaitā tika veikta plaša kvantitatīva un kvalitatīva analīze, tostarp noteikta bāzlīnija, proti, lauksaimniecības tirgu un ienākumu attīstības vidēja termiņa prognozes līdz pat 2020. gadam, un modelēta dažādo politikas scenāriju ietekme uz nozares ekonomiku.

Ietekmes novērtējumā sīkāk iztirzāti šādi trīs scenāriji: 1) pielāgojumu scenārijs, saskaņā ar kuru tiek saglabāts pašreizējais politiskais regulējums, taču vienlaikus tiek novērsti tā būtiskākie trūkumi, piemēram, pilnveidota tiešo maksājumu sadale; 2) sabalansēšanas scenārijs, kas ir saistīts ar būtiskām politikas izmaiņām, t. i., tiešo maksājumu mērķtiecīgāku piešķiršanu un ekoloģisko komponentu, sekmīgāku lauku attīstības politikas stratēģisko mērķu noteikšanu, tos rūpīgāk saskaņojot ar ES politiku citās jomās, kā arī juridiskā pamata paplašināšanu, lai attiecīgi paplašinātu ražotāju sadarbību, un 3) pārorientēšanās scenārijs, saskaņā ar kuru politiku pārorientē uz vides aizsardzību un pakāpeniski likvidē tiešos maksājumus, pieņemot, ka ražošanas jaudu ir iespējams saglabāt arī bez atbalsta un sociālekonomiskās vajadzības lauku rajonos ir iespējams apmierināt, izmantojot citas rīcībpolitikas.

Ekonomikas krīzes un nepietiekama publiskā finansējuma apstākļos, uz kuriem ES reaģējusi, pieņemot stratēģiju “Eiropa 2020” un DFS priekšlikumu, katrā no šiem trim scenārijiem atšķirīga nozīme piešķirta trim politiskajiem uzdevumiem, kas izvirzīti nākotnes KLP ar mērķi panākt konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku lauksaimniecību plaukstošos lauku apvidos. Lai panāktu lielāku atbilstību stratēģijai “Eiropa 2020”, jo īpaši efektīvas resursu izmantošanas jomā, būs aizvien vairāk jāpalielina lauksaimniecības ražīgums, veicot pētījumus, veicinot zināšanu nodošanu, sadarbību un inovāciju (tostarp izmantojot Eiropas inovāciju partnerību lauksaimniecības ražīguma un ilgtspējības jomā). Tā kā ES lauksaimniecības politika vairs netiek īstenota tirdzniecību kropļojošā politiskajā vidē, paredzams, ka šo nozari ietekmēs turpmāka liberalizācija, jo īpaši saistībā ar Dohas attīstības programmu vai ar *Mercosur* valstīm noslēgto brīvās tirdzniecības līgumu.

Izstrādājot trīs minētos politikas scenārijus, tika ņemtas vērā vēlmes, kas izteiktas apspriešanās procesā, kurš notika saistībā ar ietekmes novērtējumu. Ieinteresētās personas tika aicinātas izteikt viedokli laikā no 2010. gada 23. novembra līdz 2011. gada 25. janvārim, bet 2011. gada 12. janvārī tika izveidota padomdevējas komiteja. Turpmāk īsumā apkopotas būtiskākās atziņas⁶.

- Ieinteresēto personu vidū valda vispārēja vienprātība par to, ka ir vajadzīga stingra KLP, kuras pamatā būtu divu pīlāru struktūra, lai risinātu ar pārtikas nodrošinājumu, dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un teritoriālo attīstību saistītās problēmas.

⁶ Pārskatu par visiem 517 saņemtajiem komentāriem skatīt ietekmes novērtējuma 9. pielikumā.

- Vairums respondentu uzskata, ka KLP būtu jāveicina tirgu un cenu stabilizācija.
- Ieinteresētajām personām ir atšķirīgi viedokļi par atbalsta mērķu noteikšanu (īpaši par tiešā atbalsta pārdali un maksājumu nepārsniedzamās summas noteikšanu).
- Tiek vienprātīgi atzīts, ka abiem politikas pīlāriem var būt liela nozīme, rosinot aktīvāku klimata politiku un uzlabojot ekoloģiskos raksturlielumus, kas ir ES iedzīvotāju interesēs. Tā kā daudzi lauksaimnieki uzskata, ka tas jau notiek, plašāka sabiedrība norāda, ka I pīlāra maksājumus varētu izmantot efektīvāk.
- Respondenti vēlas, lai nākotnē paredzamā izaugsme un attīstība skartu visu ES, arī mazāk labvēlīgos apgabalus.
- Daudzi respondenti uzsvēra KLP saskaņošanu ar politiku citās jomās, piemēram, ar vides, veselības, tirdzniecības un attīstības politiku.
- Respondenti uzskata, ka inovācija, konkurētspējīgu uzņēmumu attīstība un sabiedrisko labumu nodrošināšana ES iedzīvotājiem ļaus KLP saskaņot ar stratēģiju “Eiropa 2020”.

Tātad, veicot ietekmes novērtējumu, tika salīdzināti minētie trīs alternatīvie politikas scenāriji.

Īstenojot pārorientēšanās scenāriju, lauksaimniecībā ātrāk tiktu veikti strukturāli pielāgojumi un ražošana tiktu pārcelta uz rentablākajiem apgabaliem un ienesīgākajām nozarēm. Lai gan, īstenojot šo scenāriju, ievērojami pieaugtu finansējums vides jomā, nozare vienlaikus tiktu pakļauta arī lielākam riskam, jo saruktu tirgus intervences iespējas. Turklāt šā scenārija īstenošana izraisītu būtiskas sociālas un ekoloģiskas problēmas, jo, politikā zūdot ietekmēšanas iespējām, ko sniedz tiešie maksājumi un ar tiem saistītās savstarpējās atbilstības prasības, mazāk konkurētspējīgajos apvidos būtu vērojams būtisks ienākumu zaudējums un vides degradēšanās.

Otra galējā alternatīva — pielāgojumu scenārijs — būtu vispiemērotākais politikas nepārtrauktībai, jo dotu ierobežotus, taču jūtamus uzlabojumus gan lauksaimniecības konkurētspējai, gan ekoloģiskās efektivitātes ziņā. Tomēr pastāv nopietnas šaubas par to, vai šis scenārijs ļautu pienācīgi risināt nākotnē paredzamās būtiskās klimata un vides problēmas, no kā ir atkarīga arī lauksaimniecības ilgtermiņa ilgtspējība.

Sabalansēšanas scenārijs, kurā paredzēta tiešo maksājumu mērķtiecīgāka piešķiršana un ekoloģiskais komponents, paver pilnīgi jaunu ceļu. Veiktā analīze liecina, ka pāreja uz videi nekaitīgu rīcību ir iespējama un ka izmaksas, ko tā radītu lauksaimniekiem, nav pārmērīgas, lai gan no zināma administratīvā sloga nebūtu iespējams izvairīties. Līdzīgi ir iespējams stimulēt lauku attīstību, ja vien dalībvalstis un reģioni efektīvi izmantos jaunās iespējas un ja vienota stratēģiskā satvara izveide, kurā ietilptu arī pārējie ES līdzekļi, neliegs saglabāt sinerģiju ar I pīlāru un nemazinās lauku attīstības specifiskās priekšrocības. Ja tiktu panākts pareizais līdzsvars, šā scenārija īstenošana vissekmīgāk ļautu nodrošināt lauksaimniecības un lauku apvidu ilgtermiņa ilgtspējību.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, ietekmes novērtējumā secināts, ka sabalansēšanas scenārijs ir vislīdzsvarotākais, jo ļauj pakāpeniski saskaņot KLP un ES stratēģiskos mērķus, un šis līdzsvars un samērība izpaužas arī tiesību aktu priekšlikumos paredzēto elementu īstenošanā. Būs jāizveido vērtēšanas sistēma, lai, izmantojot vienotu, ar politikas mērķiem saistītu rādītāju kopumu, novērtētu KLP efektivitāti.

Svarīgs apsvērumš šajā procesā bija vienkāršošana, un tā būtu dažādi jāveicina, piemēram, racionalizējot savstarpējās atbilstības un tirgus instrumentus vai izstrādājot mazajiem lauksaimniekiem piemērotu atbalsta shēmu. Turklāt tiešie maksājumi ar videi nekaitīgu rīcību būtu jāasaista tā, lai maksimāli samazinātos administratīvais slogs, tostarp pārbaužu izmaksas.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Tiek ierosināts saglabāt pašreizējo KLP struktūru, proti, dalījumu divos pīlāros, kur I pīlāra ikgadējos, vispārīgi piemērojamos obligātos pasākumus papildina II pīlārā iekļautie brīvprātīgie pasākumi, kas saskaņā ar daudzgadu programmu izstrādes pieeju ir vairāk pielāgoti valsts un reģionālajām īpatnībām. Tomēr jaunā tiešo maksājumu regulējuma mērķis ir pilnvērtīgāk izmantot sinerģiju ar II pīlāru, kas savukārt ir iekļauts vienotā stratēģiskā satvarā, lai to labāk saskaņotu ar citu ES kopīgi pārvaldīto līdzekļu izmantojumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiek saglabāta arī pašreizējā struktūra, ko veido četri pamata tiesību akti, lai gan finansējuma regulas darbības joma tiek paplašināta, lai kopīgos noteikumus apkopotu vienā tiesību aktā, proti, tā dēvētajā horizontālajā regulā.

Priekšlikumi ir saskaņā ar subsidiaritātes principu. KLP patiesi ir ES kopējā politika: tā ir ES un dalībvalstu dalītas kompetences joma, kas tiek regulēta ES līmenī, lai visā ES saglabātu ilgtspējīgu un daudzveidīgu lauksaimniecību, risinātu tādas svarīgas pārrobežu problēmas kā klimata pārmaiņas un stiprinātu dalībvalstu solidaritāti. Ņemot vērā to, cik būtiski nākotnē paredzamās problēmas varētu ietekmēt nodrošinājumu ar pārtiku, vidi un teritoriālo līdzsvaru, KLP joprojām ir uzskatāma par stratēģiski svarīgu politiku, lai nodrošinātu to, ka tiek atrasti efektīvākie politisko uzdevumu risinājumi un lietderīgākais budžeta līdzekļu izmantošanas veids. Turklāt tiek ierosināts saglabāt instrumentu pašreizējo dalījumu divos pīlāros, jo tādējādi dalībvalstīm ir lielākas iespējas pielāgot risinājumus vietējām īpatnībām, kā arī līdzfinansēt politikas II pīlāra pasākumus. Lauksaimniecības politikas II pīlārā iekļauj arī jauno Eiropas inovāciju partnerību un riska pārvaldības instrumentus. Lauksaimniecības politika vienlaikus tiks labāk saskaņota ar stratēģiju "Eiropa 2020" (tostarp vienotu satvaru ar citiem ES fondiem), kā arī vairākiem ieviestajiem uzlabojumiem un vienkāršojumiem. Visbeidzot, ietekmes novērtēšanas gaitā veiktās analīzes rezultāti skaidri parāda, kādas negatīvas ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās sekas varētu būt bezdarbībai.

Tiešo maksājumu regulā ir paredzēti kopīgi noteikumi pamatmaksājuma shēmai un ar to saistītajiem maksājumiem. Pamatojoties uz 2003. gada reformu un 2008. gada "veselīguma pārbaudi", kas atsaistīja tiešos maksājumus no ražošanas, vienlaikus pakļaujot tos savstarpējās atbilstības prasībām, ar šo regulu tagad cenšas mērķtiecīgāk vārst atbalstu uz noteiktām darbībām, apgabaliem vai saņēmējiem, kā arī sagatavot ceļu atbalsta apjoma konverģencei dalībvalstīs un starp dalībvalstīm. Regulā ir ietverta arī iedaļa par saistīto atbalstu.

Viena shēma visai ES, proti, pamatmaksājuma shēma, no 2014. gada aizstāj vienotā maksājuma shēmu un vienotā platībmaksājuma shēmu. Shēmas darbības pamatā būs maksājumtiesības, ko valsts vai reģiona līmenī piešķirs visiem lauksaimniekiem atkarībā no viņu atbalsttiesīgo hektāru skaita pirmajā piemērošanas gadā. Tādējādi ir vispārināta reģionālā modeļa izmantošana, kas pašreizējā periodā ir fakultatīva, šādā veidā faktiski iekļaujot sistēmā visu lauksaimniecības zemi. Noteikumi par tiesību pārvaldību un valsts rezervi lielā mērā atbilst pašreizējiem noteikumiem.

Lai nodrošinātu atbalsta taisnīgāku sadali, tiesību vērtība valsts vai reģiona līmenī būtu jātuvina vienotai vērtībai. Tas tiek darīts pakāpeniski, lai izvairītos no būtiskiem traucējumiem.

Svarīgs elements ir uzlabot KLP vispārējos ekoloģiskos rādītājus, nodrošinot videi labvēlīgākus tiešos maksājumus, kurus piešķir par konkrētu lauksaimniecības praksi, kas nāk par labu klimatam un videi, ir jāievēro visiem lauksaimniekiem, pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un veido pamatu II pīlāra pasākumiem.

Aktīvā lauksaimnieka definīcija palīdzēs mērķtiecīgāk vērst atbalstu uz lauksaimniekiem, kuri patiešām nodarbojas ar lauksaimniecību, tādējādi nodrošinot atbalsta likumību. Turklāt ir paredzēta atbalsta pakāpeniska samazināšana un nepārsniedzamās summas noteikšana lieliem saņēmējiem, vienlaikus ņemot vērā nodarbinātību.

Ir paredzēti arī šādi maksājumi:

- maksājums (30 % no valsts gada maksimālā apjoma) lauksaimniekiem, kas ievēro klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, proti, kultūru dažādošanu, pastāvīgo ganību uzturēšanu un ekoloģiski nozīmīgas platības. Bioloģiskā lauksaimniecība automātiski iegūst tiesības uz šo maksājumu, bet lauksaimniekiem *Natura 2000* teritorijās attiecīgās prasības būs jāievēro tiktāl, cik tās ir saderīgas ar *Natura 2000* tiesību aktiem,
- brīvprātīgs maksājums (līdz 5 % no valsts gada maksimālā apjoma) lauksaimniekiem apgabalos, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, (apgabali tiks noteikti tāpat kā lauku attīstības vajadzībām); ar šo maksājumu tiek atzīta vajadzība sniegt ienākumu atbalstu, lai lauksaimnieki nepamestu apgabalus, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, un papildināts lauku attīstībai pieejamais atbalsts,
- maksājums (līdz 2 % no valsts gada maksimālā apjoma) jaunajiem lauksaimniekiem darbības uzsākšanai, ko var papildināt ar atbalstu darbības uzsākšanai, ko piešķir no lauku attīstības līdzekļiem.

Vienlaikus regulā ir izveidota vienkāršota shēma mazajiem lauksaimniekiem (līdz 10 % no valsts gada maksimālā apjoma), kuri var saņemt vienreizēju maksājumu, ar kuru aizstāj visus tiešos maksājumus un panāk administratīvu vienkāršojumu, atvieglojot šādu lauksaimnieku pienākumus saistībā ar ekoloģisko komponentu, savstarpējās atbilstības prasībām un kontrolēm.

Brīvprātīga saistītā atbalsta shēma ir pieejama īpašiem lauksaimniecības veidiem vai īpašām lauksaimniecības sistēmām, kuras saskaras ar konkrētām grūtībām un ir īpaši svarīgas ekonomisku un/vai sociālu iemeslu dēļ; atbalstu sniedz tādā apmērā, cik nepieciešams pašreizējā ražošanas apjoma saglabāšanai (līdz 5 % no valsts gada maksimālā apjoma ar iespēju īpašos gadījumos pārsniegt šo limitu).

Turklāt regulā ir saglabāta papildinošu valsts tiešo maksājumu iespēja Bulgārijā un Rumānijā un paredzēts īpašs maksājums par kokvilnu.

Runājot par vienkāršošanu, jaunās tiešo maksājumu sistēmas pamatā būs viena veida maksājumtiesības un racionalizēti tiesību nodošanas noteikumi, kas vienkāršos tās pārvaldību; saistīto maksājumu noteikumu apvienošana vienā sadaļā padarīs tiesisko regulējumu labāk saprotamu lietotājam, un mazo lauksaimnieku atbalsta shēma ar tās vienkāršotajām prasībām

un procedūrām mazinās birokrātiju attiecībā pret mazajiem lauksaimniekiem un veicinās viņu konkurētspēju.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Saskaņā ar DFS priekšlikumu liela daļa ES budžeta arī turpmāk būtu jāatvēl lauksaimniecībai, kas ir stratēģiski svarīga kopējās politikas joma. Tāpēc ierosināts, ka KLP galvenā uzmanība būtu jāpievērš tās pamatdarbībai un tālab I pīlāra īstenošanai laikā no 2014. gada līdz 2020. gadam pašreizējās cenās būtu jāpiešķir 317,2 miljardi euro, bet II pīlāra īstenošanai 101,2 miljardi euro.

Papildus lauksaimniecības politikas I un II pīlāra finansējumam piešķirams papildu finansējums 17,1 miljarda euro apmērā, no kuriem 5,1 miljards euro atvēlams pētniecībai un inovācijai, 2,5 miljardi euro pārtikas nekaitīgumam, bet 2,8 miljardi euro citās DFS pozīcijās paredzētajiem pabalstiem vistrūcīgākajām personām pārtikas iegādei, kā arī izveidojams jauns 3,9 miljardu euro rezerves fonds krīzes situācijām lauksaimniecībā un papildus DFS Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondā atvēlami līdz pat 2,8 miljardiem euro, tādējādi kopējais 2014.–2020. gada budžets sasniedz 435,6 miljardus euro.

Attiecībā uz atbalsta sadali dalībvalstu starpā tiek ierosināts, ka visām dalībvalstīm, kas saņem tiešos maksājumus, kuri nesasniedz 90 % no ES vidējā apjoma, maksājumu apjoms tiks palielināts par vienu trešo daļu no attiecīgās dalībvalsts saņemto maksājumu un ES vidējā rādītāja starpības. Uz šīs bāzes aprēķināts valstu maksimālais apjoms, kas noteikts tiešo maksājumu regulā.

Atbalsts lauku attīstībai tiek piešķirts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar politikas mērķiem, un ņemot vērā pašreizējo atbalsta sadali. Tāpat, kā tas tiek darīts pašlaik, mazāk attīstītajiem reģioniem arī turpmāk būtu jāpiemēro augstākas līdzfinansējuma likmes, kas būs piemērojamas arī atsevišķiem pasākumiem, piemēram, zināšanu nodošanai, ražotāju grupām, sadarbībai un “Leader” programmām.

Zināma elastība ir ieviesta, lai pārvietotu līdzekļus starp pīlāriem (līdz 5 % no tiešajiem maksājumiem): no I pīlāra uz II pīlāru, lai dalībvalstis varētu nostiprināt lauku attīstības politiku, un no II pīlāra uz I pīlāru tajās dalībvalstīs, kurās tiešo maksājumu apmērs ir zemāks par 90 % no ES vidējā apmēra.

Sīkākas ziņas par KLP reformu priekšlikumu finansiālo ietekmi ir izklāstītas priekšlikumiem pievienotajā finanšu pārskatā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā 1979. gada Pievienošanās aktu un jo īpaši 6. punktu tam pievienotajā 4. protokolā par kokvilnu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu⁷,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁸,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁹,

apspriedusies ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju¹⁰,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas"¹¹ ir izklāstītas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) iespējamās problēmas, uzdevumi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā par šo paziņojumu notikušās debates, KLP reformai būtu jāstājas spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Reformai būtu jāaptver visi KLP svarīgākie instrumenti, tostarp Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003¹². Ņemot vērā reformas darbības

⁷ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁸ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁹ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁰ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹¹ COM(2010) 672 galīgā redakcija, 18.11.2010.

¹² OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 73/2009 un aizstāt to ar jaunu tekstu. Turklāt reformai būtu pēc iespējas jāracionalizē un jāvienkāršo noteikumi.

- (2) Šajā regulā būtu jāietver visi pamatelementi, kas attiecas uz Savienības atbalsta maksājumiem lauksaimniekiem, un jānosaka ar šiem pamatelementiem nesaraucjami saistīti kritēriji un nosacījumi attiecībā uz piekļuvi minētajiem maksājumiem.
- (3) Būtu skaidri jānorāda, ka saistībā ar šajā regulā izklāstītajiem pasākumiem būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regula (ES) Nr. [...] par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību¹³ [horizontālā KLP Regula; HZR] un atbilstīgi tai pieņemtie noteikumi. Lai nodrošinātu saderību ar citiem juridiskajiem instrumentiem, kas saistīti ar KLP, daži noteikumi, kuri patlaban paredzēti Regulā (EK) Nr. 73/2009, tagad iekļauti Regulā (ES) Nr. [...] [HZR], konkrētāk, noteikumi, lai garantētu tiešo maksājumu saņemšanas noteikumos paredzēto pienākumu ievērošanu, ieskaitot pārbaudes un administratīvo pasākumu un administratīvo sodu piemērošanu to neievērošanas gadījumā, noteikumi, kas saistīti ar savstarpējo atbilstību, piemēram, likumā noteiktās pārvaldības prasības, labi lauksaimniecības un vides apstākļi, attiecīgo pasākumu uzraudzība un novērtēšana, kā arī noteikumi, kas saistīti ar nepamatoti veiktu maksājumu atgūšanu.
- (4) Saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu vai grozītu atsevišķus nebūtiskus šīs regulas elementus. Īpaši svarīgi ir tas, lai Komisija sagatavošanas darba gaitā organizētu pienācīgu apspriešanos, arī ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un pienācīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (5) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai un novērstu lauksaimnieku negodīgu konkurenci vai diskriminēšanu, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras noteikt valstu gada maksimālo apjomu attiecībā uz pamatmaksājuma shēmu; pieņemt noteikumus par maksājumtiesību piešķiršanas pieteikumiem; pieņemt pasākumus neaktivizēto maksājumtiesību ieskaitīšanai atpakaļ valsts rezervē; pieņemt prasības, kas saistītas ar maksājumtiesību nodošanas paziņošanu valsts iestādēm un termiņiem, kādos šāda paziņošana jāveic; noteikt par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi paredzētā maksājuma gada maksimālo apjomu; noteikt apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi, paredzētā maksājuma gada maksimālo apjomu; noteikt jaunajiem lauksaimniekiem paredzētā maksājuma gada maksimālo apjomu; noteikt brīvprātīga saistītā atbalsta maksājuma gada maksimālo apjomu; pieņemt noteikumus par procedūru, kā novērtējami un apstiprināmi lēmumi saistībā ar brīvprātīgu saistīto atbalstu; pieņemt noteikumus par atļauju piešķiršanas procedūru un ražotājiem nosūtāmiem paziņojumiem, kas saistīti ar atļauju izmantot zemi un šķirnes kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu mērķiem; paredzēt noteikumus par to, kā aprēķināms kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu samazinājums; pieņemt noteikumus par vispārējām paziņošanas prasībām. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus

¹³ OVL [...], [...], [...] lpp.

par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹⁴.

- (6) Komisijai būtu jāpieņem tūlītēji piemērojami īstenošanas akti, ja to mērķis pienācīgi pamatotos gadījumos, kas saistīti ar ārkārtas pārvaldības pasākumiem, ir risināt steidzamas un neparedzētas problēmas, kas radušās vienā vai vairākās dalībvalstīs, un ja ir nenovēršami steidzami iemesli to darīt.
- (7) Ņemot vērā saikni starp šo regulu un citiem KLP instrumentiem, atšķirības starp dažādiem lauku apvidiem un ierobežotos dalībvalstu finanšu resursus paplašinātā Savienībā, šīs regulas mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un koncentrējoties uz skaidri noteiktām prioritātēm. Tāpēc šī regula ir saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu. Tā kā šīs regulas darbības joma aprobežojas ar tās mērķu sasniegšanai vajadzīgajiem pasākumiem, tā ir saskaņā arī ar Līguma 5. panta 4. punktā noteikto proporcionalitātes principu.
- (8) Lai ņemtu vērā jaunus tiesību aktus par atbalsta shēmām, kas varētu tikt pieņemti pēc šīs regulas stāšanās spēkā, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai grozītu šajā regulā iekļauto atbalsta shēmu sarakstu.
- (9) Lai ņemtu vērā īpašus jaunus elementus un lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai noteiktu jaunas definīcijas, kas saistītas ar piekļuvi atbalstam saskaņā ar šo regulu, lai izveidotu pamatsistēmu, kuras ietvaros dalībvalstis nosaka veicamo darbību minimumu platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā arī noteiktu kritērijus, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši pienākumu uzturēt lauksaimniecības zemi noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, un kritērijus, ar kuriem nosaka stiebrzāļu un citu zāles lopbarības kultūru pārsvaru ilggadīgajos zālajos.
- (10) Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai paredzētu noteikumus par to samazinājumu aprēķināšanas bāzi, kas dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem, nodrošinot finanšu disciplīnu.
- (11) Lai nodrošinātu to, ka KLP finansēšanai izmantotās summas nepārsniedz gada maksimālos apjomus, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 16. panta 1. punktā, arī turpmāk katru kalendāro gadu būtu jāveic tiešā atbalsta apmēra korekcijas. Tiešo maksājumu korekcijas būtu jāpiemēro tikai lauksaimniekiem piešķiramajiem maksājumiem, kas attiecīgajā kalendārajā gadā pārsniedz EUR 5000. Ņemot vērā lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu apmēru Bulgārijā un Rumānijā, kas izriet no pakāpeniskās ieviešanas mehānisma piemērošanas visiem minētajās dalībvalstīs piešķirtajiem tiešajiem maksājumiem, šis finanšu disciplīnas instruments minētajās dalībvalstīs būtu jāpiemēro tikai no 2016. gada 1. janvāra.
- (12) Lai ņemtu vērā pārmaiņas, kas saistītas ar piešķiramo tiešo maksājumu kopējo maksimālo summu, ieskaitot maksājumus, kas izriet no dalībvalstu lēmumiem par

¹⁴ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

pārvietojumiem starp pirmo un otro pīlāru, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pārskatītu šajā regulā noteiktos valsts maksimālos apjomus un neto maksimālos apjomus.

- (13) Pieredze dažādu lauksaimniekiem paredzētu atbalsta shēmu piemērošanā liecina, ka vairākos gadījumos atbalsts tika piešķirts saņēmējiem, kuru uzņēmējdarbības mērķis nav vai tikai nelielā mērā ir lauksaimnieciskās darbības veikšana, piemēram, lidostām, dzelzceļa sabiedrībām, nekustamā īpašuma uzņēmumiem un sporta laukumu apsaimniekotājiem. Lai nodrošinātu atbalsta mērķtiecīgāku piešķiršanu, dalībvalstīm būtu jāatturas no tiešo maksājumu piešķiršanas šādām fiziskām un juridiskām personām. Mazāki nepilna laika lauksaimnieki tiešā veidā palīdz uzturēt lauku apvidu dzīvīgumu, šā iemesla dēļ viņiem nevajadzētu liegt iespēju saņemt tiešos maksājumus.
- (14) Lai novērstu pārmērīgu administratīvo slogu, kādu rada mazu maksājuma summu pārvaldība, dalībvalstīm vispār būtu jāatturas piešķirt tiešos maksājumus, ja maksājums būtu mazāks par EUR 100 vai saimniecības atbalsttiesīgā platība, par kuru ir pieprasīts atbalsts, būtu mazāka par vienu hektāru. Tā kā dalībvalstu lauksaimniecības ekonomikas struktūras ir ļoti dažādas un var būtiski atšķirties no Savienības vidējās saimniecību struktūras, tomēr būtu jāatļauj dalībvalstīm piemērot minimālās robežvērtības, kas atspoguļo to īpašo situāciju. Tā kā tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās ir ļoti specifiska saimniecību struktūra, dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja lemt par to, vai kāda minimālā robežvērtība būtu jāpiemēro minētajos reģionos. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja izvēlēties ieviest vienu no diviem minimālās robežvērtības veidiem, ņemot vērā to lauksaimniecības sektoru struktūras īpatnības. Tā kā maksājumu varētu piešķirt lauksaimniekiem ar tā sauktajām "bezzemes" saimniecībām, uz hektāru skaita balstītas robežvērtības piemērošana nebūtu efektīva. Tāpēc šādiem lauksaimniekiem būtu jāpiemēro ar atbalstu saistīta minimālā summa. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem, kuru tiešie maksājumi ir atkarīgi no pakāpeniskas ieviešanas Bulgārijā un Rumānijā, minimālā robežvērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz pakāpeniskās ieviešanas procesa beigās piešķiramajām galīgajām summām.
- (15) Tiešā ienākumu atbalsta sadalījumu starp lauksaimniekiem raksturo tas, ka samērā mazam skaitam lielu saņēmēju tiek piešķirtas nesamērīgi lielas maksājumu summas. Apjomradītu ietaupījumu dēļ lielākiem saņēmējiem nav vajadzīgs tāda paša apjoma individuālais atbalsts, lai tiktu efektīvi sasniegts ienākumu atbalsta mērķis. Turklāt pielāgošanās spējas ļauj lielākiem saņēmējiem darboties ar mazāku individuālu atbalsta apjomu. Tādēļ ir taisnīgi ieviest lieliem saņēmējiem piemērojamu sistēmu, kurā atbalsta apjomu pakāpeniski samazina un visbeidzot nosaka nepārsniedzamo summu, lai uzlabotu maksājumu sadalījumu lauksaimniekiem. Tomēr šādā sistēmā būtu jāņem vērā algotā darbaspēka izmantošanas intensitāte, lai nepieļautu nesamērīgu ietekmi uz lielām lauku saimniecībām, kuras nodarbina lielu skaitu strādājošo. Minētos maksimālos apjomus nevajadzētu piemērot maksājumiem, ko piešķir par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, jo tad šādas prakses labvēlīgā ietekme varētu samazināties. Lai nepārsniedzamās summas noteikšana būtu lietderīga, dalībvalstīm būtu jānosaka daži kritēriji, lai nepieļautu lauksaimnieku ļaunprātīgus centienus izvairīties no izrietošajām sekām. Līdzekļiem, kas radušies, samazinot maksājumus lieliem saņēmējiem un nosakot to nepārsniedzamo summu, būtu jāpaliek dalībvalstīs, kurās tie radušies, un tie būtu jāizmanto tādu projektu finansēšanai, kas būtiski veicina inovāciju, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regulu (ES)

Nr. [...] par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)¹⁵ [RDR].

- (16) Lai atvieglotu nepārsniedzamās summas ieviešanu, jo īpaši attiecībā uz procedūrām, saskaņā ar kurām lauksaimniekiem piešķir tiešos maksājumus, un atbilstošajiem pārvietojumiem uz lauku attīstības budžetu, būtu jānosaka neto maksimālais apjoms katrai dalībvalstij, lai ierobežotu lauksaimniekiem veicamos maksājumus pēc nepārsniedzamās summas piemērošanas. Lai ņemtu vērā tā KLP atbalsta īpatnības, kurš piešķirts saskaņā ar Padomes 2006. gada 30. janvāra Regulu (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem¹⁶, un Padomes 2006. gada 18. septembra Regulu (EK) Nr. 1405/2006, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003¹⁷, un faktu, ka šiem tiešajiem maksājumiem nenosaka nepārsniedzamo summu, minētie tiešie maksājumi nebūtu jāiekļauj attiecīgo dalībvalstu neto maksimālajā apjomā.
- (17) Lai novērstu nepamatotus konkurences kropļojumus, būtu jānosaka, ka šīs regulas noteikumi, kuri varētu būt par iemeslu tādai dalībvalsts rīcībai, ko varētu uzskatīt par valsts atbalstu, ir izslēgti no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas, ja attiecīgajos noteikumos ir ietverti piemēroti atbalsta piešķiršanas nosacījumi vai paredzēts, ka šādus nosacījumus pieņem Komisija.
- (18) Lai sasniegtu KLP mērķus, atbalsta shēmas varētu būt jāpielāgo jaunākajām izmaiņām, vajadzības gadījumā īsos termiņos. Tāpēc jāparedz shēmu pārskatīšanas iespēja, jo īpaši ņemot vērā ekonomiskās norises vai budžeta stāvokli, kas nozīmē, ka saņēmēji nevar paļauties uz to, ka atbalsta saņemšanas nosacījumi nemainīsies.
- (19) Lauksaimnieki dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, saņēma tiešos maksājumus saskaņā ar pakāpeniskas ieviešanas mehānismu, kas paredzēts to attiecīgajos Pievienošanās aktos. Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šāds mehānisms 2014. un 2015. gadā joprojām būs spēkā. Turklāt šīm dalībvalstīm bija atļauts piešķirt papildinošus valsts tiešos maksājumus. Šādu maksājumu piešķiršanas iespēja Bulgārijā un Rumānijā būtu jāsauglabā, līdz tās būs pilnībā pabeigušas tiešo maksājumu pakāpenisko ieviešanu.
- (20) Lai nodrošinātu atbalsta labāku sadalījumu Savienības lauksaimniecības zemēs, tostarp dalībvalstīs, kuras piemēroja vienotā platībmaksājuma shēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, vienotā maksājuma shēma, kura izveidota ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem¹⁸, un turpināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kura apvienoja iepriekš esošos atbalsta mehānismus vienotā atsaistītu tiešo maksājumu shēmā, būtu jāaizstāj ar jaunu pamatmaksājuma shēmu. To veicot, būtu jāpārtrauc piemērot maksājumtiesības, kas iegūtas saskaņā ar minētajām regulām, un jāpiešķir jaunas tiesības, kuru pamatā tomēr joprojām būtu atbalsttiesīgo hektāru skaits, kas ir lauksaimnieku rīcībā shēmas īstenošanas pirmajā gadā.

¹⁵ OJ L [...], [...], [...] lpp.

¹⁶ OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

¹⁷ OV L 265, 26.9.2006., 1. lpp.

¹⁸ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regula atcelta un aizstāta ar Regulu (EK) Nr. 73/2009.

- (21) Tā kā vienotā maksājuma shēmā tika pakāpeniski iekļautas dažādas nozares un lauksaimniekiem tika atvēlēts ilgāks pielāgošanās periods, ir kļuvis arvien grūtāk pamatot, kāpēc dažos gadījumos būtiski atšķiras atbalsts par vienu hektāru, kas radies vēsturisku atsaucēs vērtību izmantošanas rezultātā. Tāpēc būtu jānodrošina taisnīgāks tiešā ienākumu atbalsta sadalījums dalībvalstīm, samazinot saikni ar vēsturiskajām atsaucēs vērtībām un ņemot vērā Savienības budžeta vispārējo kontekstu. Lai nodrošinātu tiešā atbalsta taisnīgāku sadalījumu, vienlaikus ņemot vērā joprojām pastāvošās algu līmeņa un resursu izmaksu atšķirības, tiešā atbalsta apjoms par vienu hektāru būtu pakāpeniski jākorģē. Visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi ir mazāki par 90 % no vidējā apmēra, par vienu trešdaļu būtu jāsamazina starpība starp to maksājumu pašreizējo apmēru un minēto vidējo apmēru. Šī maksājumu tuvināšana būtu proporcionāli jāfinansē visām dalībvalstīm, kuru tiešie maksājumi pārsniedz Savienības vidējo rādītāju. Turklāt visām maksājumtiesībām, kas 2019. gadā aktivizētas dalībvalstī vai reģionā, vajadzētu būt vienotai vienības vērtībai, un šajā nolūkā pārejas periodā būtu jāveic lineāra tuvināšanās šai vērtībai. Tomēr, lai neradītu traucējošas finansiālas sekas lauksaimniekiem, dalībvalstīm, kuras ir izmantojušas vienotā maksājuma shēmu un jo īpaši tās vēsturisko modeli, būtu jāatļauj jaunās shēmas pirmajā piemērošanas gadā, aprēķinot maksājumtiesību vērtību, daļēji ņemt vērā vēsturiskos faktorus. Turklāt diskutējās par nākamo daudzgadu finanšu shēmu periodam no 2021. gada būtu jāvelta uzmanība mērķim panākt pilnīgu konvergenci, minētajā periodā vienlīdzīgi sadalot tiešo atbalstu visā Eiropas Savienībā.
- (22) Vienotā maksājuma shēmas piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka daži tās galvenie elementi, tostarp valsts maksimālā apjoma noteikšana, būtu jā saglabā, lai nodrošinātu to, ka atbalsta kopējais apjoms nepārsniedz pašreizējos budžeta ierobežojumus. Dalībvalstīm būtu jāturpina arī veidot valsts rezervi, kas būtu jāizmanto, lai atvieglotu vēl citu jauno lauksaimnieku iesaistīšanos shēmā, vai kuru varētu izmantot, lai ņemtu vērā dažu reģionu īpašās vajadzības. Noteikumi par maksājumtiesību nodošanu un izmantošanu būtu jā saglabā, tomēr tie pēc iespējas jāvienkāršo.
- (23) Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību un precizētu īpašās situācijas, kādas var rasties, piemērojot pamatmaksājuma shēmu, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus par lauksaimnieku tiesībām uz atbalstu un piekļuvi pamatmaksājuma shēmai mantošanas un paredzamas mantošanas, mantošanas saskaņā ar nomas līgumu, juridiskā statusa vai nosaukuma maiņas, saimniecības apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā; lai pieņemtu noteikumus par maksājumtiesību vērtības un skaita vai vērtības palielinājuma aprēķināšanu, kas saistīta ar maksājumtiesību piešķiršanu, arī noteikumus par iespēju noteikt to maksājumtiesību provizorisku vērtību un skaitu vai provizorisku palielinājumu, kas piešķirtas, pamatojoties uz lauksaimnieka pieteikumu, par maksājumtiesību provizoriskās un galīgās vērtības un skaita noteikšanas nosacījumiem un par gadījumiem, kad maksājumtiesību piešķiršanu varētu ietekmēt pārdošanas vai nomas līgums; lai pieņemtu noteikumus par to maksājumtiesību vērtības un skaita noteikšanu un aprēķināšanu, kas saņemtas no valsts rezerves; lai pieņemtu noteikumus par to, kā grozāma maksājumtiesību vienības vērtība, ja runa ir par maksājumtiesību daļām, un kritērijus maksājumtiesību piešķiršanai atkarībā no valsts rezerves izmantojuma un piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri 2011. gadā nebija pieteikušies uz atbalstu.

- (24) Lai nodrošinātu maksājumtiesību pienācīgu pārvaldību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai paredzētu noteikumus par maksājumtiesību deklarēšanu un aktivizēšanu.
- (25) Būtu jā saglabā īpaši pasākumi attiecībā uz kaņepēm, lai nodrošinātu to, ka starp citām kultūrām, par kurām var pretendēt uz pamatmaksājumu, nevar noslēpt nelikumīgas kultūras, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot kaņepju tirgus kopīgo organizāciju. Tādēļ maksājumi joprojām būtu jāpiešķir vienīgi par platībām, kuras apsētas ar kaņepju šķirnēm, kurās psihotropo vielu saturs ir zināmā mērā garantēts. Lai nodrošinātu sabiedrības veselības aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus, ka maksājumu piešķiršanas priekšnosacījums ir konkrētu kaņepju šķirņu sertificētu sēklu izmantošana, un paredzētu kaņepju šķirņu noteikšanas un to tetrahidrokanabinola satura pārbaudes procedūru.
- (26) Viens no jaunās KLP mērķiem ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus, paredzot tiešo maksājumu obligātu “ekoloģisko” komponentu, kas atbalstīs visā Savienībā īstenojamu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi. Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai papildus pamatmaksājumam piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Šāda prakse būtu jāveic kā vienkāršas, vispārinātas, ārpuslīgumiskas un ikgadējas darbības, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un ir saistītas ar lauksaimniecību, piemēram, kultūru dažādošana, ilggadīgo zālāju uzturēšana un ekoloģiski nozīmīgas platības. Šāda prakse būtu jānosaka kā obligāta arī tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas *Natura 2000* teritorijās, uz kurām attiecas Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību¹⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību²⁰, ciktāl šāda prakse ir saderīga ar minēto direktīvu mērķiem. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības sistēmu vispārēji atzīto labvēlīgo ietekmi uz vidi, lauksaimniekiem, kuri pilda Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu²¹ paredzētos nosacījumus, būtu jāgūst labums no “ekoloģiskā” komponenta bez papildu pienākumu izpildes. “Ekoloģiskā” komponenta neievērošanai būtu jānovēd pie sodu piemērošanas, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantu.
- (27) Lai nodrošinātu ar kultūru dažādošanas pasākumu saistīto pienākumu samērīgu un nediskriminējošu piemērošanu un lai tie garantētu spēcīgāku vides aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai noteiktu “kultūras” definīciju un pasākuma piemērošanas noteikumus.
- (28) Lai nodrošinātu to, ka lauksaimnieki saglabā ilggadīgo zālāju platības, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu pasākuma piemērošanas noteikumus.

¹⁹ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

²⁰ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

²¹ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

- (29) Lai nodrošinātu ekoloģiski nozīmīgu platību pasākuma efektīvu un saskaņotu īstenošanu, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu specifiku, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai sīkāk definētu šajā pasākumā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus un lai pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, lai konstatētu, vai ir ievērota šajā pasākumā minētā procentuālā daļa.
- (30) Lai sekmētu ilgtspējīgu lauksaimniecības attīstību apgabalos, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, izmantot tam, lai visiem lauksaimniekiem, kas darbojas šajos apgabalos, papildus pamatmaksājumam piešķirtu platībatkarīgu gada maksājumu. Ar minēto maksājumu nevajadzētu aizstāt saskaņā ar lauku attīstības programmām sniegto atbalstu, un to nevajadzētu piešķirt lauksaimniekiem apgabalos, kas bija noteikti saskaņā ar Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)²², bet nav noteikti saskaņā ar 46. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta Padomes [...] Regulā (ES) Nr. [...] par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)²³ [RDR].
- (31) Jaunajiem lauksaimniekiem ir finansiāli sarežģīti aizsākt un attīstīt jaunu saimniecisko darbību lauksaimniecības nozarē, un tas būtu jāņem vērā tiešo maksājumu sadalījumā un plānošanā. Šī attīstība ir svarīga Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspējai, tāpēc, lai jaunajiem lauksaimniekiem atvieglotu saimniecību darbības uzsākšanu un to saimniecību strukturālo pielāgošanu pēc to sākotnējās izveidošanas, būtu jāparedz ienākumu atbalsts jaunajiem lauksaimniekiem, kas uzsāk lauksaimniecisko darbību. Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, izmantot tam, lai jaunajiem lauksaimniekiem papildus pamatmaksājumam piešķirtu platībatkarīgu gada maksājumu. Minētais maksājums būtu jāpiešķir ne ilgāk kā piecus gadus, jo tam būtu jāaptver tikai saimniecības darbības sākotnējais periods un tam nevajadzētu kļūt par darbības atbalstu.
- (32) Lai garantētu saņēmēju tiesību aizsardzību un nepieļautu diskrimināciju, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai paredzētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem juridisku personu var atzīt par tiesīgu saņemt jaunajiem lauksaimniekiem paredzētu maksājumu, jo īpaši attiecībā uz vecuma ierobežojuma piemērošanu vienai vai vairākām fiziskām personām, kas ir juridiskās personas dalībnieki.
- (33) Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi

²² OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regula atcelta un aizstāta ar Regulu (ES) Nr. ... [RDR].

²³ OV L [...], [...], [...] lpp.

pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz tāda brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, kas pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, Komisija būtu jāpilsonvaro arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

- (34) Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu efektīvu un mērķtiecīgu izmantošanu un nepieļautu dubultu finansēšanu no citiem līdzīgiem atbalsta instrumentiem, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai paredzētu noteikumus par brīvprātīga saistītā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem un noteikumus par tā saderību ar citiem Savienības pasākumiem un par atbalsta kumulāciju.
- (35) Attiecībā uz atbalstu kokvilnas nozarē tika uzskatīts par vajadzīgu Regulā (EK) Nr. 73/2009 paredzēt, lai daļa no atbalsta arī turpmāk būtu saistīta ar kokvilnas audzēšanu, izmantojot kultūratkarīgu maksājumu par atbalsttiesīgu hektāru, lai nodrošinātos pret ražošanas pārtraukšanas risku kokvilnas audzēšanas reģionos, ņemot vērā visus faktorus, kas ietekmē šo izvēli. Šāda izvēle būtu jā saglabā saskaņā ar mērķiem, kuri noteikti 4. protokolā par kokvilnu, kas pievienots 1979. gada Pievienošanās aktam.
- (36) Lai nodrošinātu kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu efektīvu piemērošanu, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus un nosacījumus par atļaujām izmantot zemi un šķirnes saistībā ar kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu un noteikumus par šā īpašā maksājuma piešķiršanas nosacījumiem, par atbilstības prasībām un agronomijas praksi, par starpnozaru organizāciju apstiprināšanas kritērijiem, par ražotāju pienākumiem un rīcību situācijās, kad apstiprinātā starpnozaru organizācija šos kritērijus neievēro.
- (37) Padomes 2008. gada 23. jūnija Regulā (EK) Nr. 637/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un ievieš kokvilnas nozares pārstrukturēšanas valsts programmas²⁴, konkrēti, tās 2. nodaļā, noteikts, ka katra kokvilnas ražotāja dalībvalsts vai nu reizi četros gados un pirmo reizi līdz 2009. gada 1. janvārim iesniedz Komisijai četru gadu pārstrukturēšanas programmas projektu, vai arī līdz 2009. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai vienu grozītu pārstrukturēšanas programmas projektu astoņu gadu periodam. Pieredze liecina, ka kokvilnas nozares pārstrukturēšanai labāk noderētu citi pasākumi, tostarp tie, kurus saskaņā ar lauku attīstības programmām finansē atbilstīgi Regulai (ES) Nr. [...] [RDR], un tas ļautu nodrošināt arī labāku koordināciju ar citu nozaru pasākumiem. Tomēr būtu jārespektē to uzņēmumu iegūtās tiesības un tiesiskā paļāvība, kuri jau iesaistījušies pārstrukturēšanas programmās. Tāpēc būtu jāļauj turpināt esošās četru vai astoņu gadu programmas līdz to noslēgumam. Tomēr šā perioda beigās programmām būtu jābeidzas. No četru gadu programmām pieejamos

²⁴ OV L 178, 5.7.2008., 1. lpp.

līdzekļus no 2014. gada varētu iekļaut Savienības līdzekļos, kas pieejami lauku attīstības pasākumiem. Ņemot vērā plānošanas periodu, pēc astoņu gadu programmu beigām 2018. gadā nebūtu lietderīgi pieejamos līdzekļus iekļaut lauku attīstības programmās, un tāpēc būtu lietderīgāk tos pārvietot uz šajā regulā minētām atbalsta shēmām, kā jau paredzēts Regulas (EK) Nr. 637/2008 5. panta 2. punkta otrajā daļā. Regula (EK) Nr. 637/2008 zaudē savu spēku no 2014. gada 1. janvāra vai no 2018. gada 1. janvāra atkarībā no tā, vai dalībvalstis izmanto attiecīgi četru vai astoņu gadu programmas. Tāpēc Regula (EK) Nr. 637/2008 būtu jāatceļ.

- (38) Lai mazinātu ar tiešā atbalsta pārvaldību un kontroli saistītās administratīvās izmaksas, būtu jāizveido vienkārša un īpaša shēma mazajiem lauksaimniekiem. Šajā nolūkā būtu jānosaka vienreizējs maksājums, kas aizstātu visus tiešos maksājumus. Būtu jāievieš noteikumi, ar kuriem cenšas vienkāršot formalitātes, cita starpā samazinot mazajiem lauksaimniekiem uzliktos pienākumus, piemēram, tos, kuri saistīti ar atbalsta pieteikumiem, klimata un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, savstarpējo atbilstību un kontrolēm, kā paredzēts Regulā (ES) Nr. [...] [HZR], neapdraudot reformas vispārējo mērķu sasniegšanu, ar nosacījumu, ka Savienības tiesību akti, kas minēti Regulā (ES) Nr. [...] [HZR] II pielikumā, ir piemērojami mazajiem lauksaimniekiem. Minētās shēmas mērķim vajadzēt būt atbalstīt pašreizējo lauksaimniecības struktūru, ko veido Savienības mazās saimniecības, vienlaikus nekavējot pāreju uz konkurētspējīgākām struktūrām. Šā iemesla dēļ shēmai vajadzētu būt pieejamai tikai esošām saimniecībām.
- (39) Lai nodrošinātu lauksaimnieku tiesību aizsardzību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu noteikumus par dalību mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā situācijā, kad mainās shēmas dalībnieka lauksaimnieka stāvoklis.
- (40) Vienkāršošanas labad un lai ņemtu vērā īpašos apstākļus tālākajos reģionos, tiešie maksājumi šajos reģionos būtu jāpārvalda ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 izveidoto atbalsta programmu ietvaros. Tādējādi šīs regulas noteikumi, kas attiecas uz pamatmaksājuma shēmu un ar to saistītiem maksājumiem un uz saistīto atbalstu, šajos reģionos nebūtu jāpiemēro.
- (41) Lai piemērotu šo regulu un veiktu tiešo maksājumu uzraudzību, analīzi un pārvaldību, vajadzīgi dalībvalstu paziņojumi. Lai nodrošinātu šajā regulā ietverto noteikumu labu piemērošanu, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai noteiktu vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar dalībvalstu sniedzamajiem paziņojumiem, vai lai veiktu tiešo maksājumu pārbaudi, kontroli, uzraudzību, novērtēšanu un revīziju, īstenotu starptautiskus nolīgumus, tostarp šajos nolīgumos paredzētas paziņošanas prasības, un lai pieņemtu noteikumus par paziņojamās informācijas būtību un veidu, par paziņošanas metodēm un par tiesībām piekļūt informācijai vai informācijas sistēmām, un informācijas publiskošanas nosacījumus un līdzekļus.
- (42) Piemēro Savienības tiesību aktus par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu

apstrādi un šādu datu brīvu apriti²⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti²⁶.

- (43) Lai spēcīnātu lauku attīstības politiku, būtu jādod dalībvalstīm iespēja līdzekļus no tiešo maksājumu maksimālā apjoma pārvietot uz lauku attīstībai piešķirto atbalstu. Vienlaikus dalībvalstīm, kurās tiešā atbalsta apmērs nepārsniedz 90 % no Savienības atbalsta vidējā apmēra, būtu jādod iespēja līdzekļus no lauku attīstībai piešķirtā atbalsta pārvietot uz tiešo maksājumu maksimālo apjomu. Šāda izvēle būtu jāveic, nepārsniedzot noteiktus limitus, vienreiz un attiecībā uz visu šīs regulas piemērošanas periodu.
- (44) Lai nodrošinātu netraucētu pāreju no Regulā (EK) Nr. 73/2009 noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus, lai pieņemtu vajadzīgos pasākumus lauksaimnieku iegūto tiesību un tiesiskās paļāvības aizsardzībai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

²⁵ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

²⁶ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

SATURS

PASKAIDROJUMA RAKSTS	2
1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS.....	2
2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI	5
3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI.....	7
4. IETEKME UZ BUDŽETU	9
EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām	10
I SADAĻA DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS.....	23
II SADAĻA VISPĀRĒJI NOTEIKUMI PAR TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM	26
1. NODAĻA Kopīgi noteikumi par tiešajiem maksājumiem.....	26
2. NODAĻA Bulgārijai un Rumānijai piemērojamie noteikumi	30
III SADAĻA PAMATMAKSĀJUMA SHĒMA UN SAISTĪTIE MAKSĀJUMI	30
1. NODAĻA Pamatmaksājuma shēma.....	31
1. iedaļa Pamatmaksājuma shēmas izveide.....	31
2. iedaļa Valsts rezerve.....	34
3. iedaļa Pamatmaksājuma shēmas īstenošana.....	36
2. NODAĻA Maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi	39
3. NODAĻA Maksājumi apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi	41
4. NODAĻA Maksājums jaunajiem lauksaimniekiem	42
IV SADAĻA SAISTĪTAIS ATBALSTS	44
1. NODAĻA Brīvprātīgs saistītais atbalsts	44
2. NODAĻA Kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu.....	47
V SADAĻA Mazo lauksaimnieku atbalsta shēma	50
VI SADAĻA Valsts programmas kokvilnas nozares pārstrukturēšanai	52

VII SADAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI	53
1. NODAĻA Paziņojumi un ārkārtas situācijas	53
2. NODAĻA Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi	54
3. NODAĻA Pārejas un nobeiguma noteikumi	55
I PIELIKUMS Atbalsta shēmu saraksts.....	57
II PIELIKUMS Valsts maksimālais apjoms, kas minēts 6. pantā.....	58
III PIELIKUMS Neto maksimālais apjoms, kas minēts 7. pantā.....	59
IV PIELIKUMS Koeficienti, kas jāpiemēro saskaņā ar 10. panta 1. punktu.....	60
V PIELIKUMS 16. un 17. pantā minētie finanšu noteikumi, ko piemēro Bulgārijai un Rumānijai	61
VI PIELIKUMS Lauku saimniecības vidējais lielums, kas jāpiemēro saskaņā ar 36. panta 5. punktu.....	62
VII PIELIKUMS ATBILSTĪBAS TABULA	63
TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS.....	71

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Ar šo regulu nosaka:

- a) kopīgus noteikumus par maksājumiem, ko piešķir tieši lauksaimniekiem saskaņā ar I pielikumā minētajām atbalsta shēmām (turpmāk “tiešie maksājumi”);
- b) īpašus noteikumus par:
 - i) pamatmaksājumu lauksaimniekiem (turpmāk “pamatmaksājuma shēma”),
 - ii) maksājumu lauksaimniekiem, kuri ievēro klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi,
 - iii) brīvprātīgu maksājumu lauksaimniekiem apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi,
 - iv) maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisku darbību,
 - v) brīvprātīga saistītā atbalsta shēmu,
 - vi) kultūratkarīgu maksājumu par kokvilnu,
 - vii) vienkāršotu shēmu mazajiem lauksaimniekiem,
 - viii) sistēmu, kas ļauj Bulgārijai un Rumānijai papildināt tiešos maksājumus.

2. pants

I pielikuma grozījums

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu I pielikumā iekļauto atbalsta shēmu sarakstu.

3. pants

Piemērošana tālākajiem reģioniem un Egejas jūras nelielajām salām

Līguma 349. pantā minētajiem Savienības reģioniem, turpmāk “tālākie reģioni”, un tiešajiem maksājumiem, kas piešķirti Egejas jūras nelielajām salām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1405/2006, nepiemēro 11. pantu.

Tālākajiem reģioniem nepiemēro III, IV un V sadaļu.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:
 - a) “lauksaimnieks” ir fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Savienības teritorijā, kā definēts Līguma par Eiropas Savienību 52. pantā saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. un 355. pantu, un kura veic lauksaimniecisku darbību;
 - b) “saimniecība” ir visas lauksaimnieciskām darbībām izmantotās un lauksaimnieka apsaimniekotās vienības, kuras atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā;
 - c) “lauksaimnieciska darbība” ir:
 - lauksaimniecības produktu ražošana vai audzēšana, tostarp ražas novākšana, slaukšana, dzīvnieku audzēšana un turēšana lauksaimniecības nolūkiem,
 - lauksaimniecības zemes uzturēšana noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, neveicot īpašus sagatavošanas darbus papildus tradicionālo lauksaimniecības metožu un tehnikas izmantošanai, vai
 - darbību minimums, kas jānosaka dalībvalstīm, lauksaimniecības platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;
 - d) “lauksaimniecības produkti” ir Līguma I pielikumā uzskaitītie produkti, izņemot zivsaimniecības produktus, kā arī kokvilna;
 - e) “lauksaimniecības platība” ir platība, ko aizņem aramzeme, ilggadīgie zālāji vai ilggadīgie stādījumi;
 - f) “aramzeme” ir zeme, ko apstrādā kultūraugu audzēšanai, vai zeme, kas pieejama kultūraugu audzēšanai, bet ir atstāta papuvē, arī platības, kuras atstātas atmatā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22., 23. un 24. pantu, Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. pantu un Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 29. pantu, neatkarīgi no tā, vai uz attiecīgās zemes ir siltumnīcas vai stacionārs vai pārvietojams segums;
 - g) “ilggadīgie stādījumi” ir kultūras, kuras neaudzē augsekā, nav ilggadīgie zālāji, attiecīgajā zemē aug piecus gadus vai ilgāk un dod ražu vairākas reizes, tostarp stādaudzētavas un īscirtmeta atvasāji;
 - h) “ilggadīgie zālāji” ir zeme, ko izmanto, lai audzētu dabīgi veidojušās (pašiesējušās) vai kultivētas (sētas) stiebrzāļu vai citas zāles lopbarības kultūras, un kas piecus gadus vai ilgāk nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā; tajā var augt citas noganīšanai piemērotas sugas, ja pārsvaru saglabā stiebrzāles un citas zāles lopbarības kultūras;
 - i) “stiebrzāles un cita zāles lopbarība” ir visi zālaugi, kas tradicionāli aug dabiskās ganībās vai ko dalībvalstī parasti iekļauj ganībām vai pļāvām paredzētos sēklu maisījumos (neatkarīgi no tā, vai tās izmanto lopu ganīšanai);

- j) “stādaudzētavas” ir platības, kurās atklātā laukā audzē jaunus kokaugus turpmākai pārstādīšanai, proti:
- vīnogulāju stādu un potcelmu audzētavas,
 - augļu koku un ogulāju stādaudzētavas,
 - dekoratīvo augu stādaudzētavas,
 - komerciālas meža kokaudzētavas (izņemot tās, kas saimniecības pašas vajadzībām ierīkotas meža zemē),
 - koki un krūmi stādīšanai dārzos, parkos, ceļmalās un uz uzbērumiem, (piemēram, dzīvžogu augi, rožu krūmi un citi dekoratīvi krūmi, dekoratīvi skuju koki), jebkurā gadījumā arī šādu koku un krūmu potcelmi un sējeņi;
- k) “Īscirtmeta atvasāji” ir platības, kuras apstādītas ar tādu sugu kokiem (KN kods 06029041), kas jānosaka dalībvalstīm, kurās augošo ilggadīgo kokaugu saknes vai celmi pēc mežizstrādes paliek zemē un nākamajā sezonā dzen jaunas atvases un kuru maksimālais cirtes aprites laiks ir jānosaka dalībvalstīm.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai:

- a) noteiktu jaunas definīcijas, kas saistītas ar piekļuvi atbalstam saskaņā ar šo regulu;
- b) izveidotu pamatsistēmu, kuras ietvaros dalībvalstis nosaka veicamo darbību minimumu platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī;
- c) noteiktu kritērijus, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai tiktu uzskatīts, ka viņi ir izpildījuši pienākumu uzturēt lauksaimniecības platību noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, kā minēts 1. punkta c) apakšpunktā;
- d) noteiktu kritērijus, ar kuriem nosaka stiebrzāļu un citu zāles lopbarības kultūru pārsvaru 1. punkta h) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām.

II SADAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI PAR TIEŠAJIEM MAKSĀJUMIEM

1. NODAĻA

Kopīgi noteikumi par tiešajiem maksājumiem

5. pants

Tiešo maksājumu finansēšana

Šīs regulas I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas finansē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

6. pants

Valstu maksimālie apjomi

1. Katrai dalībvalstij un katram gadam II pielikumā ir noteikts valsts maksimālais apjoms, ko veido visu piešķirto maksājumtiesību, valsts rezerves un atbilstīgi 33., 35., 37. un 39. pantam noteikto maksimālo apjomu kopējā vērtība.
2. Lai ņemtu vērā pārmaiņas, kas saistītas ar piešķiramo tiešo maksājumu maksimālo kopsummu, ieskaitot maksājumus, kas izriet no dalībvalstu lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar 14. pantu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai pārskatītu II pielikumā noteiktos valstu maksimālos apjomus.

7. pants

Neto maksimālie apjomi

1. Neskarot 8. pantu, to tiešo maksājumu kopsumma, ko attiecībā uz kalendāro gadu dalībvalstī var piešķirt atbilstīgi III, IV un V sadaļai, pēc 11. panta piemērošanas nepārsniedz šīs regulas III pielikumā noteikto maksimālo apjomu.

Lai nepieļautu to, ka tiešo maksājumu kopsumma pārsniedz III pielikumā noteikto maksimālo apjomu, dalībvalstis lineāri samazina visus tiešos maksājumus, izņemot tiešos maksājumus, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 247/2006 un (EK) Nr. 1405/2006.

2. Katrai dalībvalstij un katram gadam tiek darīts pieejams 11. pantā minētās nepārsniedzamās summas aprēķināšanas rezultāts, kas ir starpība starp II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu, kuram pieskaitīta saskaņā ar 44. pantu pieejamā

summa, un III pielikumā noteikto neto maksimālo apjomu, kā Savienības atbalsts lauku attīstības programmās paredzētiem pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai pārskatītu III pielikumā noteiktos maksimālos apjomus.

8. pants

Finanšu disciplīna

1. Korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 25. pantu, piemēro tikai tiešajiem maksājumiem, kas pārsniedz EUR 5000 un jāpiešķir lauksaimniekiem attiecīgajā kalendārajā gadā.
2. Pakāpeniski ieviešot tiešos maksājumus, kā minēts 16. pantā, šā panta 1. punktu Bulgārijai un Rumānijai piemēro no 2016. gada 1. janvāra.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem par to samazinājumu aprēķināšanas bāzi, kuri dalībvalstīm jāpiemēro lauksaimniekiem saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

9. pants

Aktīvs lauksaimnieks

1. Tiešos maksājumus nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuras atbilst vienam no šādiem kritērijiem:
 - a) gada tiešo maksājumu summa ir mazāka par 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no nelauksaimnieciskām darbībām pēdējā fiskālajā gadā, vai
 - b) to lauksaimniecības platības ir galvenokārt tādas platības, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, un tie šajās platībās neveic darbību minimumu, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro lauksaimniekiem, kuri iepriekšējā gadā saņēmuši tiešos maksājumus, kas mazāki par EUR 5000.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu:
 - a) kritērijus, ar kuriem nosaka tiešo maksājumu summu 1. un 2. punkta piemērošanas vajadzībām, jo īpaši maksājumtiesību piešķiršanas pirmajā gadā, ja maksājumtiesību vērtība vēl nav galīgi noteikta, kā arī jauniem lauksaimniekiem;
 - b) izņēmumus no noteikuma, ka jāņem vērā pēdējā fiskālajā gadā gūtie ieņēmumi, ja attiecīgie dati nav pieejami, un
 - c) kritērijus, pēc kuriem konstatē, vai lauksaimnieka lauksaimniecības platība ir uzskatāma par platību, kura tiek dabiski uzturēta noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī.

10. pants

Tiešo maksājumu saņemšanas prasību minimums

1. Dalībvalstis lemj par tiešo maksājumu nepiešķiršanu lauksaimniekam vienā no šādiem gadījumiem:
 - a) ja pieprasīto vai piešķiramo tiešo maksājumu kopsumma, pirms veikti Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantā paredzētie maksājuma samazinājumi un nepiešķiršana, konkrētajā kalendārajā gadā ir mazāka par EUR 100;
 - b) ja atbalsttiesīgā saimniecības platība, par kuru pieprasīti vai piešķirami tiešie maksājumi, pirms veikti Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantā paredzētie maksājuma samazinājumi un nepiešķiršana, ir mazāka par vienu hektāru.Lai ņemtu vērā lauksaimniecības ekonomikas struktūru, dalībvalstis var koriģēt a) un b) apakšpunktā minētās robežvērtības, nepārsniedzot IV pielikumā noteiktos limitus.
2. Ja to lauksaimnieku rīcībā, kuri saņem IV sadaļā minēto saistīto atbalstu par dzīvniekiem, ir mazāk hektāru, nekā dalībvalsts izvēlētā robežvērtība 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām, dalībvalstis piemēro 1. punkta a) apakšpunktu.
3. Attiecīgās dalībvalstis var nolemt nepiemērot 1. punktu tālākajos reģionos un Egejas jūras nelielajās salās.
4. Bulgārijā un Rumānijā par 2014. un 2015. gadu pieprasīto vai piešķiramo summu, kā minēts 1. punktā, aprēķina, pamatojoties uz summu, kas attiecīgajam gadam noteikta V pielikuma A punktā.

11. pants

Maksājuma pakāpeniska samazināšana un nepārsniedzamās summas noteikšana

1. Tiešo maksājumu summu, kas jāpiešķir lauksaimniekam saskaņā ar šo regulu konkrētā kalendārajā gadā, samazina šādi:
 - par 20 % samazina daļu, kas lielāka par EUR 150 000 un nepārsniedz EUR 200 000,
 - par 40 % samazina daļu, kas lielāka par EUR 200 000 un nepārsniedz EUR 250 000,
 - par 70 % samazina daļu, kas lielāka par EUR 250 000 un nepārsniedz EUR 300 000,
 - par 100 % samazina daļu, kas lielāka par EUR 300 000.
2. Šā panta 1. punktā minēto summu aprēķina, algas, ko lauksaimnieks faktiski izmaksājis un deklarējis iepriekšējā gadā, ieskaitot ar nodarbināšanu saistītus nodokļus un sociālās iemaksas, atņemot no tiešo maksājumu kopsummas, kas

sākotnēji pienākas lauksaimniekam, neņemot vērā maksājumus, kuri jāpiešķir atbilstīgi šīs regulas III sadaļas 2. nodaļai.

3. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no dienas, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie mākslīgi radījuši apstākļus, lai izvairītos no šā panta sekām.

12. pants

Vairāki pieprasījumi

Ja vien šajā regulā nav skaidri noteikts citādi, par platību, kas atbilst atbalsttiesīgo hektāru skaitam, par kuriem lauksaimnieks ir iesniedzis pamatmaksājuma pieteikumu atbilstīgi III sadaļas 1. nodaļai, var iesniegt pieteikumu jebkura cita tiešā maksājuma saņemšanai, kā arī jebkura cita atbalsta saņemšanai, uz kuru neattiecas šī regula.

13. pants

Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. [sCMO] 146. panta 1. punkta, maksājumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar šo regulu, Līguma 107., 108. un 109. pantu nepiemēro.

14. pants

Elastīga līdzekļu pārvietošana starp pilāriem

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 10 % no gada valsts maksimālā apjoma 2014.–2019. kalendārajam gadam, kas noteikti šīs regulas II pielikumā, darīt pieejamus kā papildu atbalstu lauku attīstības programmas pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda.

2. Apvienotā Karaliste, Bulgārija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Somija, Spānija un Zviedrija līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 5 % no summas, kas 2015.–2020. gada periodā paredzēta, lai atbalstītu lauku attīstības programmas pasākumus, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA, darīt pieejamus šajā regulā paredzētu tiešo maksājumu veidā. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama atbalsta pasākumiem saskaņā ar lauku attīstības programmu.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, 1. punkta pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda.

15. pants

Pārskatīšana

I pielikumā uzskaitītās atbalsta shēmas piemēro, neskarot iespēju tās jebkurā brīdī pārskatīt, lai ņemtu vērā ekonomikas norises un budžeta situāciju.

2. NODAĻA

Bulgārijai un Rumānijai piemērojamie noteikumi

16. pants

Tiešo maksājumu pakāpeniska ieviešana

Bulgārijā un Rumānijā 33., 35., 37., 39. un 51. pantā minēto maksājumu valsts maksimālos apjomus 2014. un 2015. gadam nosaka, pamatojoties uz V pielikuma A punktā noteiktajām summām.

17. pants

Papildinoši valsts tiešie maksājumi un tiešie maksājumi

1. Bulgārija un Rumānija 2014. un 2015. gadā var izmantot valsts tiešos maksājumus, lai papildinātu maksājumus, kas piešķirti saskaņā ar III sadaļas 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu, un Bulgārijas gadījumā arī papildināt IV sadaļas 2. nodaļā minēto īpašo kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu.
2. Pamatmaksājuma shēmu papildinošo valsts tiešo maksājumu kopsumma, ko drīkst piešķirt 2014. un 2015. gadā, nepārsniedz summas, kas katram minētajam gadam noteiktas V pielikuma B punktā.
3. Attiecībā uz Bulgāriju to valsts tiešo maksājumu kopsumma, kas papildina īpašo kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, nedrīkst pārsniegt summas, kas katram minētajam gadam noteiktas V pielikuma C punktā.
4. Papildinošus valsts tiešos maksājumus piešķir saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

III SADAĻA

PAMATMAKSĀJUMA SHĒMA UN SAISTĪTIE MAKSĀJUMI

1. NODAĻA

Pamatmaksājuma shēma

1. IEDAĻA

PAMATMAKSĀJUMA SHĒMAS IZVEIDE

18. pants

Maksājumtiesības

1. Pamatmaksājuma shēmas atbalsts ir pieejams lauksaimniekiem, ja tie saskaņā ar šo regulu ir ieguvuši maksājumtiesības pirmajā piešķiršanā atbilstīgi 21. pantam, no valsts rezerves atbilstīgi 23. pantam vai tiesību nodošanas ceļā atbilstīgi 27. pantam.
2. Maksājumtiesības, kas iegūtas saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1782/2003 un Regulai (EK) Nr. 73/2009, zaudē spēku 2013. gada 31. decembrī.

19. pants

Pamatmaksājuma shēmas maksimālais apjoms

1. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka pamatmaksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu, no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma atņemot gada summas, kas nosakāmas atbilstīgi 33., 35., 37. un 39. pantam. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Attiecībā uz katru dalībvalsti un katru gadu visu piešķirto maksājumtiesību un valsts rezerves kopējā vērtība ir vienāda ar attiecīgo valsts maksimālo apjomu, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam.
3. Ja maksimālais apjoms, ko Komisija noteikusi atbilstīgi 1. punktam, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu tiek mainīts, dalībvalsts lineāri samazina vai palielina visu maksājumtiesību vērtību, lai nodrošinātu atbilstību 2. punkta noteikumiem.

20. pants

Valsts maksimālā apjoma reģionālais sadalījums

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt pamatmaksājuma shēmu piemērot reģionālā līmenī. Tādā gadījumā tās nosaka reģionus saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi to agronomiskajam vai ekonomiskajam raksturojumam un reģionālajam lauksaimniecības potenciālam, vai to institucionālajai vai administratīvajai struktūrai.
2. Dalībvalstis sadala 19. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.
3. Dalībvalstis var nolemt, ka reģionu maksimālos apjomus katru gadu pakāpeniski maina, izmantojot iepriekš noteiktas ikgadējas pakāpes un ievērojot objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, piemēram, lauksaimniecības potenciāla vai vides kritērijus.
4. Ciktāl tas nepieciešams, lai ievērotu piemērojamos reģionu maksimālos apjomus, kas noteikti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, dalībvalstis lineāri samazina vai palielina maksājumtiesību vērtību katrā reģionā.
5. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai 1. punktā minēto lēmumu un pasākumus, kas veikti 2. un 3. punkta piemērošanai.

21. pants

Maksājumtiesību pirmā piešķiršana

1. Ievērojot 2. punktu, lauksaimniekiem piešķir maksājumtiesības, ja tie līdz 2014. gada 15. maijam iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar pamatmaksājuma shēmu, izņemot *force majeure* gadījumus un ārkārtas apstākļus.
2. Lauksaimnieki, kuri 2011. gadā ir aktivizējuši vismaz vienas maksājumtiesības saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu vai pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu, abos gadījumos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009, pamatmaksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā saņem maksājumtiesības, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, lauksaimnieki saņem maksājumtiesības pamatmaksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā, ja viņiem ir tiesības pretendēt uz tiešo maksājumu piešķiršanu saskaņā ar 9. pantu un ja 2011. gadā:

- a) tie nav aktivizējuši maksājumtiesības saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, bet ir audzējuši tikai augļus, dārzeņus un/vai apsaimniekojuši tikai vīna dārzus;
- b) tie nav pieprasījuši atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu un tiem bija tikai lauksaimniecības zeme, kurā 2003. gada 30. jūnijā nebija nodrošināti labi lauksaimniecības apstākļi, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 124. panta 1. punktā.

Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, vienam lauksaimniekam piešķirto maksājumtiesību skaits ir vienāds ar 25. panta 2. punkta nozīmē atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko lauksaimnieks 2014. gadam deklarējis saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

3. Ja visu saimniecību vai tās daļu pārdod vai iznomā, 2. punkta prasībām atbilstošas fiziskas vai juridiskas personas ar līgumiem, kuri parakstīti pirms 2014. gada 15. maija, var nodot tiesības saņemt maksājumtiesības, kā minēts 1. punktā, tikai vienam lauksaimniekam, ja šis lauksaimnieks atbilst 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par pieteikumiem piešķirt maksājumtiesības, kuri iesniegti maksājumtiesību piešķiršanas gadā, ja šādas maksājumtiesības vēl var nebūt galīgi noteiktas un ja piešķiršanu ietekmē īpaši apstākļi. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Maksājumtiesību vērtība un konverģence

1. Katram attiecīgajam gadam maksājumtiesību vienības vērtību aprēķina, saskaņā ar 19. vai 20. pantu noteikto valsts vai reģiona maksimālo apjomu pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas dalot ar to maksājumtiesību skaitu, kas valsts vai reģionālā līmenī piešķirtas 2014. gadam saskaņā ar 21. panta 2. punktu.
2. Dalībvalstis, kas piemēroja Regulā (EK) Nr. 73/2009 paredzēto vienotā maksājuma shēmu, aprēķinot 1. punktā paredzēto maksājumtiesību vienības vērtību, var aprobežoties ar summu, kura atbilst ne mazāk kā 40 % no valsts vai reģiona maksimālā apjoma, kas noteikts saskaņā ar 19. vai 20. pantu, pēc 23. panta 1. punktā paredzētā lineārā samazinājuma piemērošanas.
3. Dalībvalstis, kuras izmanto 2. punktā paredzēto iespēju, to maksimālā apjoma daļu, kas atlikusi pēc minētā punkta piemērošanas, izmanto, lai maksājumtiesību vērtību palielinātu gadījumos, kad lauksaimnieka rīcībā esošo pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējā vērtība, kas aprēķināta atbilstīgi 2. punktam, ir mazāka par to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009. Šajā nolūkā katru attiecīgā lauksaimnieka maksājumtiesību valsts vai reģionālo vienības vērtību palielina par daļu no starpības starp pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, un to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009.

Aprēķinot palielinājumu, dalībvalsts var ņemt vērā arī atbalstu, kas 2013. kalendārajā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantam, 53. panta 1. punktam un 68. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja šī dalībvalsts ir nolēmusi attiecīgajās nozarēs nepiemērot brīvprātīgo saistīto atbalstu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.

Pirmās daļas piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniekam 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, ja līdz minētajai dienai tam bija piešķirtas vai galīgi nodotas maksājumtiesības.

4. Šā panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalsts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, var noteikt, ka gadījumos, kad lauksaimniecības platību pārdod, iznomā vai pārtrauc visas platības vai tās daļas nomu pēc dienas, kas noteikta atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantam, un pirms dienas, kas noteikta atbilstīgi šīs regulas 26. pantam, to maksājumtiesību vērtības palielinājumu vai palielinājuma daļu, kas tiktu piešķirtas attiecīgajam lauksaimniekam, ieskaita atpakaļ valsts rezervē, ja šāds palielinājums attiecīgajam lauksaimniekam nestu negaidītu papildu peļņu.

Šos objektīvos kritērijus nosaka tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus, un tie ietver vismaz:

- a) minimālo nomas ilgumu;
 - b) saņemtā maksājuma daļu, ko ieskaita atpakaļ valsts rezervē.
5. Vēlākais no 2019. pieprasījumu gada visām maksājumtiesībām dalībvalstī vai, ja piemēro 20. pantu, reģionā ir vienota vienības vērtība.
6. Piemērojot 2. un 3. punktu, dalībvalstis saskaņā ar Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem cenšas tuvināt maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī. Šajā nolūkā dalībvalstis nosaka veicamos pasākumus līdz 2013. gada 1. augustam. Šie pasākumi ietver ikgadējas pakāpeniskas maksājumtiesību izmaiņas saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Pirmajā daļā minētos pasākumus paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

2. IEDAĻA

VALSTS REZERVE

23. pants

Valsts rezerves izveidošana un izmantošana

1. Katra dalībvalsts izveido valsts rezervi. Šajā nolūkā pamatmaksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā dalībvalstis uzsāk pamatmaksājuma shēmas maksimālā apjoma lineāru procentuālu samazināšanu valsts līmenī, lai veidotu valsts rezervi. Šis samazinājums nav lielāks par 3 %, izņemot tad, ja tas vajadzīgs, lai segtu 4. punktā noteiktās piešķiršanas vajadzības 2014. gadam.
2. Dalībvalstis var administrēt valsts rezervi reģiona līmenī.
3. Dalībvalstis nosaka maksājumtiesības no valsts rezerves saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus.

4. Dalībvalstis izmanto valsts rezervi, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu jaunaļiem lauksaimniekiem, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību.

Pirmajā daļā "jaunie lauksaimnieki, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību" ir lauksaimnieki, kas atbilst 36. panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un kas 5 gadus pirms jaunas lauksaimnieciskās darbības uzsākšanas nav veikuši lauksaimniecisko darbību savā vārdā un uz savu risku vai nav kontrolējuši juridisku personu, kura veic lauksaimniecisko darbību. Juridiskas personas gadījumā fiziskā(-s) persona(-s), kas kontrolē šo juridisku personu, nedrīkst būt veikusi(-šas) lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nedrīkst būt kontrolējusi(-šas) juridisku personu, kura veic lauksaimniecisko darbību, 5 gadus pirms tam, kad šī juridiskā persona uzsākusi lauksaimniecisko darbību.

5. Dalībvalstis var izmantot valsts rezervi, lai:

- a) piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem apgabalos, kuros īsteno pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas saistībā ar kādu valsts intervences veidu, lai novērstu zemes pamešanu un/vai kompensētu īpašas grūtības lauksaimniekiem minētajos apgabalos;
- b) lineāri palielinātu pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību vērtību valsts vai reģiona līmenī, ja valsts rezerve konkrētajā gadā pārsniedz 3 %, ar nosacījumu, ka pietiekamas summas paliek pieejamas piešķirumiem saskaņā ar 4. punktu, šā punkta a) apakšpunktu un 7. punktu.

6. Piemērojot 4. punktu un 5. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis nosaka lauksaimniekiem piešķirto maksājumtiesību vērtību, pamatojoties uz šādu tiesību vidējo vērtību valstī vai reģionā to piešķiršanas gadā.

7. Ja lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt maksājumtiesības vai palielināt jau esošo tiesību vērtību, pamatojoties uz galīgu tiesas nolēmumu vai dalībvalsts kompetentās iestādes galīgu administratīvu aktu, šis lauksaimnieks dienā, kas jānosaka dalībvalstij, saņem maksājumtiesības, kuru skaits un vērtība noteikta konkrētajā nolēmumā vai aktā. Tomēr šī diena nedrīkst būt vēlāk par pēdējo termiņu, kurā iesniedzams pieteikums saskaņā ar pamatmaksājuma shēmu, pēc tiesas nolēmuma vai administratīvā akta pieņemšanas dienas, ņemot vērā 25. un 26. panta piemērošanu.

24. pants

Valsts rezerves papildināšana

1. Valsts rezervi papildina ar summām, kuru avots ir:
 - a) maksājumtiesības, kas nedod tiesības saņemt maksājumus divos secīgos gados tāpēc, ka tiek piemērots:
 - i) šīs regulas 9. pants,
 - ii) šīs regulas 10. panta 1. punkts;

- b) jebkuras maksājumtiesības, kas divus gadus nav aktivizētas saskaņā ar 25. pantu, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus;
 - c) maksājumtiesības, ko lauksaimnieki brīvprātīgi ieskaitījuši atpakaļ rezervē;
 - d) šīs regulas 22. panta 4. punkta piemērošana.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vajadzīgos pasākumus neaktivizēto maksājumtiesību ieskaitīšanai atpakaļ valsts rezervē. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. IEDAĻA

PAMATMAKSĀJUMA SHĒMAS ĪSTENOŠANA

25. pants

Maksājumtiesību aktivizēšana

1. Pamatmaksājuma shēmas atbalstu lauksaimniekiem piešķir pēc tam, kad ar 26. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju ir aktivizētas maksājumtiesības par atbalsttiesīgu hektāru daļībvalstī, kurā tās ir piešķirtas. Aktivizētas maksājumtiesības dod tiesības katru gadu saņemt tajās fiksēto summu, neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu, 37. panta 2. punktu un 51. panta 1. punktu un samazinājumus vai nepiešķiršanu, kas noteikta atbilstīgi Regulai (ES) Nr. [...] [HZR].
2. Šajā sadaļā “atbalsttiesīgs hektārs” ir:
 - a) jebkura saimniecības lauksaimniecības platība, kuru izmanto lauksaimnieciskām darbībām vai — ja šo platību izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām — galvenokārt izmanto lauksaimnieciskām darbībām, vai
 - b) jebkura platība, par kuru 2008. gadā bija tiesības saņemt maksājumus saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu, kas paredzētas attiecīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā un V sadaļas 2. nodaļā, un kura:
 - i) Direktīvas 92/43/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā²⁷, un Direktīvas 2009/147/EK īstenošanas rezultātā vairs neatbilst “atbalsttiesīga hektāra” definīcijai a) apakšpunktā, vai

²⁷ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

- ii) individuālā lauksaimnieka attiecīgo saistību laikā ir apmežotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 31. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. pantu, vai saskaņā ar valsts shēmu, kuras nosacījumi atbilst Regulas (EK) Nr. 1698/2005 43. panta 1., 2. un 3. punktam un Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 23. pantam, vai
- iii) individuālā lauksaimnieka attiecīgo saistību laikā ir atstātas atmatā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22., 23. un 24. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. pantu un Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 29. pantu.

Pirmās daļas a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām, ja saimniecības lauksaimniecības platību izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, uzskata, ka to pārsvarā izmanto lauksaimnieciskai darbībai, ja lauksaimniecisko darbību var veikt bez nozīmīgiem traucējumiem, ko izraisa ar lauksaimniecību nesaistīto darbību intensitāte, būtība, ilgums un laiks. Dalībvalstis nosaka kritērijus šīs daļas īstenošanai savā teritorijā.

Lai varētu pretendēt uz atbalstu, platībai visu kalendāro gadu jāatbilst atbalsttiesīgo hektāru definīcijai, izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus.

- 3. Par platībām, ko izmanto kaņepju audzēšanai, var pretendēt uz atbalstu tikai tad, ja izmantoto šķirņu tetrahidrokanabinola saturs nepārsniedz 0,2 %.

26. pants

Atbalsttiesīgo hektāru deklarēšana

- 1. Šīs regulas 25. panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām lauksaimnieks deklarē zemes gabalus, kas atbilst atbalsttiesīgo hektāru definīcijai, saistībā ar visām maksājumtiesībām. Izņemot *force majeure* gadījumu vai ārkārtas apstākļus, minētie zemes gabali ir lauksaimnieka rīcībā dalībvalsts noteiktajā datumā, kas nav vēlāk par datumu, kas attiecīgajā dalībvalstī noteikts atbalsta pieteikuma grozījumu iesniegšanai, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā.
- 2. Dalībvalstis pienācīgi pamatotos gadījumos var atļaut lauksaimniekam veikt izmaiņas savā deklarācijā, ja viņš saglabā vismaz to hektāru skaitu, kas atbilst viņa maksājumtiesībām, un ievēro nosacījumus pamatmaksājuma piešķiršanai par attiecīgo platību.

27. pants

Maksājumtiesību nodošana

- 1. Maksājumtiesības var nodot vienīgi lauksaimniekam, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, izņemot nodošanu faktiskas vai paredzamas mantošanas ceļā.

Tomēr pat faktiskas vai paredzamas mantošanas gadījumā maksājumtiesības var izmantot vienīgi tajā dalībvalstī, kurā maksājumtiesības izveidotas.

2. Maksājumtiesības var nodot tikai tajā pašā reģionā vai starp tādiem dalībvalsts reģioniem, kuros maksājumtiesību vērtība par hektāru, kas izriet no 22. panta 1. punkta vai 22. panta 2. punkta piemērošanas, ir vienāda.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vajadzīgās prasības, kas saistītas ar maksājumtiesību nodošanas paziņošanu valsts iestādēm un termiņiem, kādos šāda paziņošana jāveic. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

28. pants

Deleģētās pilnvaras

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:

- a) noteikumiem par lauksaimnieku tiesībām pretendēt uz atbalstu un piekļuvi pamatmaksājuma shēmai mantošanas un paredzamas mantošanas, mantošanas saskaņā ar nomas līgumu, juridiskā statusa vai nosaukuma maiņas, saimniecības apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā;
- b) noteikumiem par maksājumtiesību vērtības un skaita aprēķināšanu vai par vērtības palielināšanu vai samazināšanu, kas saistīta ar maksājumtiesību piešķiršanu atbilstīgi jebkuram šīs sadaļas noteikumam, ieskaitot noteikumus:
 - i) par iespēju noteikt to maksājumtiesību provizorisku vērtību un skaitu vai provizorisku palielinājumu, kas piešķirtas, pamatojoties uz lauksaimnieka pieteikumu,
 - ii) par nosacījumiem maksājumtiesību provizoriskās un galīgās vērtības un skaita noteikšanai,
 - iii) par gadījumiem, kad pārdošanas vai nomas līgums varētu ietekmēt maksājumtiesību piešķiršanu;
- c) noteikumiem par to, kā nosaka un aprēķina no valsts rezerves saņemto maksājumtiesību vērtību un skaitu;
- d) noteikumiem par maksājumtiesību vienības vērtības grozīšanu maksājumtiesību daļu gadījumā;
- e) kritērijiem, kas dalībvalstīm jāpiemēro, lai piešķirtu maksājumtiesības lauksaimniekiem, kuri neaktivizēja tiesības 2011. gadā vai nepieprasīja atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu 2011. gadā, kā paredzēts 21. panta 2. punktā, un lai piešķirtu maksājumtiesības gadījumos, kad piemēro 21. panta 3. punktā minēto klauzulu par līgumiem;
- f) kritērijiem maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar 23. panta 4. un 5. punktu;
- g) noteikumiem par maksājumtiesību deklarēšanu un aktivizēšanu;

- h) noteikumiem par to, ka maksājumus piešķir tikai tad, ja izmantotas konkrētu kaņepju šķirņu sertificētas sēklas, un par kaņepju šķirņu noteikšanas un 25. panta 3. punktā minētā tetrahidrokanabinola satura pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi

29. pants

Vispārēji noteikumi

1. Lauksaimnieki, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu, savos atbalsttiesīgajos hektāros, kas definēti 25. panta 2. punktā, ievēro šādu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi:
 - a) aramzemē audzē trīs dažādas kultūras, ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto tikai zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens;
 - b) tiek saglabāti saimniecībā esošie ilggadīgie zālāji, un
 - c) lauksaimniecības platībā ir izdalīta ekoloģiski nozīmīga platība.
2. Neskarot 3. un 4. punktu un finanšu disciplīnas piemērošanu, lineārus samazinājumus saskaņā ar 7. pantu un iespējamus samazinājumus un sodus, kas uzlikti atbilstīgi Regulai (ES) Nr. [...] [HZR], dalībvalstis piešķir šajā nodaļā minētos maksājumus lauksaimniekiem, kuri no 1. punktā minētajām trīs iespējām ievēro viņu situācijai atbilstošo praksi un nodrošina atbilstību 30., 31. un 32. pantam.
3. Lauksaimniekiem, kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas teritorijās, uz kurām attiecas Direktīva 92/43/EEK vai 2009/147/EK, ir tiesības uz šajā nodaļā paredzēto maksājumu, ja tie ievēro šajā nodaļā minēto praksi tiktāl, cik tā attiecīgajā saimniecībā ir saderīga ar minēto direktīvu mērķiem.
4. Lauksaimniekiem, kas ievēro Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktā izklāstītās prasības bioloģiskās lauksaimniecības jomā, *ipso facto* ir tiesības pretendēt uz šajā nodaļā minēto maksājumu.

Pirmo daļu piemēro tikai tām saimniecības vienībām, kuras izmanto biooģiskajai ražošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantu.
5. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu veic kā gada maksājumu par atbalsttiesīgu hektāru, kas deklarēts atbilstīgi 26. panta 1. punktam, un tā summu aprēķina katru

gadu, 33. panta 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbilstīgi 26. pantam deklarēto atbalsttiesīgo hektāru kopējo skaitu attiecīgajā dalībvalstī.

30. pants

Kultūru dažādošana

1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē vismaz trīs dažādas kultūras. Neviena no šīm trim kultūrām neaizņem mazāk par 5 % aramzemes, un galvenā kultūra neaizņem vairāk par 70 % aramzemes.
2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka “kultūras” definīciju un noteikumus par dažādu kultūru īpatsvara precīzu aprēķināšanu.

31. pants

Ilggadīgie zālāji

1. Lauksaimnieki saglabā ilggadīgos zālājus tajās savu saimniecību platībās, kuras deklarētas kā ilggadīgie zālāji pieteikumā, kas iesniegts par 2014. pieprasījumu gadu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX (HZ) 74. panta 1. punktu, turpmāk “atsauces platības, ko aizņem ilggadīgie zālāji”.
- Atsauces platības, ko aizņem ilggadīgie zālāji, palielina gadījumos, kad lauksaimniekam ir pienākums pārveidot platības ilggadīgajos zālājos 2014. gadā un/vai 2015. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 93. pantā.
2. Lauksaimniekiem ir atļauts pārveidot ne vairāk kā 5 % no atsauces platībām, ko aizņem ilggadīgie zālāji. *Force majeure* gadījumā un ārkārtas apstākļos minēto limitu nepiemēro.
 3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz noteikumus par atsauces platību, ko aizņem ilggadīgie zālāji, palielināšanu, kā minēts 1. punkta otrajā daļā, ilggadīgo zālāju atjaunošanu, lauksaimniecības platības pārveidošanu ilggadīgos zālājos, ja pārsniegts atļautais samazinājums, kas minēts 2. punktā, kā arī noteikumus par to, kā zemes nodošanas gadījumā grozāma atsauces platība, ko aizņem ilggadīgie zālāji.

32. pants

Ekoloģiski nozīmīga platība

1. Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz 7 % no to atbalsttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.

2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai sīkāk definētu šā panta 1. punktā minēto ekoloģiski nozīmīgo platību veidus un lai pievienotu un definētu citus ekoloģiski nozīmīgu platību veidus, ko var ņemt vērā, lai konstatētu, vai ir ievērota šajā pasākumā minētā procentuālā daļa.

33. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu šajā nodaļā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto 30 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.
2. Dalībvalstis var piemērot šajā nodaļā minēto maksājumu valsts līmenī vai, piemērojot 20. pantu, reģiona līmenī. Ja piemērošanu veic reģiona līmenī, dalībvalstis katrā reģionā izmanto daļu no maksimālā apjoma, kas noteikts atbilstīgi 3. punktam. Katram reģionam šo daļu aprēķina, attiecīgo reģiona maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 20. panta 2. punktu, dalot ar maksimālo apjomu, kas noteikts saskaņā ar 19. panta 1. punktu.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka šajā nodaļā minētā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. NODAĻA

Maksājumi apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi

34. pants

Vispārēji noteikumi

1. Dalībvalstis var piešķirt maksājumu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu un kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi un kurus dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktu.
2. Dalībvalstis var nolemt piešķirt 1. punktā minēto maksājumu visiem apgabaliem, kas ietilpst minētā punkta darbības jomā, vai, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piešķirt maksājumu tikai dažiem apgabaliem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktā.
3. Neskarot 2. punktu un finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineāru samazināšanu, kas minēta 7. pantā, un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas uzlikti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu par atbalsttiesīgu hektāru, kas atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolemj piešķirt maksājumu

saskaņā ar šā panta 2. punktu, un to izmaksā pēc tam, kad ir aktivizētas attiecīgā lauksaimnieka rīcībā esošās maksājumtiesības par minētajiem hektāriem.

4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu par hektāru aprēķina, 35. panta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.
5. Dalībvalstis var piemērot šajā nodaļā minēto maksājumu reģiona līmenī, ievērojot šajā punktā izklāstītos nosacījumus.

Tādā gadījumā dalībvalstis nosaka reģionus, pamatojoties uz tādiem objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem kā dabas ierobežojumu raksturlielumi un agronomiskie apstākļi.

Dalībvalsts sadala 35. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Maksājumu reģiona līmenī aprēķina, reģiona maksimālo apjomu, kas aprēķināts saskaņā ar trešo daļu, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

35. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu 34. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt izmantot līdz 5 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.

Dalībvalstis var pārskatīt savu lēmumu līdz 2016. gada 1. augustam, un pārskatītais lēmums stājas spēkā no 2017. gada 1. janvāra.

2. Atbilstoši valstij noteiktā maksimālā apjoma procentuālajai daļai, kas dalībvalstīm jāizmanto saskaņā ar 1. punktu, Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka šā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. NODAĻA

Maksājums jauniekiem lauksaimniekiem

36. pants

Vispārēji noteikumi

1. Dalībvalstis piešķir gada maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu.
2. Šajā nodaļā “jaunie lauksaimnieki” ir fiziskas personas:
 - a) kuras pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas pamatmaksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā, un
 - b) kuras a) apakšpunktā minētā pieteikuma iesniegšanas laikā ir jaunākas par 40 gadiem.
3. Neskarot finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineārus samazinājumus, kas minēti 7. pantā, un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas uzlikta atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, šā panta 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu pēc tam, kad lauksaimnieks ir aktivizējies maksājumtiesības.
4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu lauksaimniekam piešķir ne ilgākā kā piecu gadu periodā. Minēto periodu samazina par to gadu skaitu, kas pagājuši no saimniecības izveidošanas līdz pirmajai pieteikuma iesniegšanai, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā.
5. Dalībvalstis katru gadu aprēķina 1. punktā minētā maksājuma summu, skaitli, kas atbilst 25 % no lauksaimnieka turēto maksājumtiesību vidējās vērtības, reizinot ar to maksājumtiesību skaitu, kuras lauksaimnieks aktivizējies saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

Piemērojot pirmo daļu, dalībvalstis ievēro šādus maksimālos limitus attiecībā uz to aktivizēto maksājumtiesību skaitu, kas jāņem vērā aprēķinos:

- a) dalībvalstīs, kurās lauku saimniecību vidējais lielums, kas noteikts VI pielikumā, ir 25 hektāri vai mazāks, — ne vairāk par 25;
 - b) dalībvalstīs, kurās lauku saimniecību vidējais lielums, kas noteikts VI pielikumā, ir lielāks par 25 hektāriem, — ne mazāk par 25 un ne vairāk par šo vidējo lielumu.
6. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem juridisku personu var uzskatīt par tiesīgu saņemt 1. punktā minēto maksājumu, jo īpaši par 2. punkta b) apakšpunktā norādītā vecuma ierobežojuma piemērošanu vienai vai vairākām fiziskām personām, kuras ir juridiskas personas dalībnieki.

37. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu 36. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma procentuālo daļu, kas nepārsniedz 2 %. Tās līdz

2013. gada 1. augustam paziņo Komisijai aprēķināto procentuālo daļu, kas vajadzīga minētā maksājuma finansēšanai.

Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu aprēķināto procentuālo daļu, un tā stājas spēkā no 2017. gada 1. janvāra. Tās līdz 2016. gada 1. augustam paziņo Komisijai pārskatīto procentuālo daļu.

2. Neskarot 1. punktā noteikto maksimumu 2 % apmērā, ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopsomma konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms ir mazāks par 2 % no II pielikumā noteiktā valsts maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami visiem lauksaimniekiem saskaņā ar 25. pantu.
3. Ja dalībvalstī pieprasītā maksājuma kopējā summa konkrētā gadā pārsniedz maksimālo apjomu, kas noteikts atbilstīgi 4. punktam, un ja šis maksimālais apjoms sasniedz 2 % no II pielikumā noteiktā valsts maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas izmaksājamas saskaņā ar 36. pantu, lai ievērotu minēto maksimālo apjomu.
4. Pamatojoties uz aprēķināto procentuālo daļu, ko dalībvalstis paziņojušas atbilstīgi 1. punktam, Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka 36. pantā minētā maksājuma attiecīgo maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV SADAĻA

SAISTĪTAIS ATBALSTS

1. NODAĻA

Brīvprātīgs saistītais atbalsts

38. pants

Vispārēji noteikumi

1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

Saistīto atbalstu var piešķirt šādām nozarēm un produktiem: labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, līni, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdārpriņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un īsirtmeta atvasāji.

2. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādām nozarēm vai dalībvalsts reģioniem, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai konkrētas lauksaimniecības nozares saskaras ar zināmām grūtībām un ir īpaši svarīgas ekonomisku un/vai sociālu un/vai ar vidi saistītu iemeslu dēļ.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, saistīto atbalstu var piešķirt arī lauksaimniekiem, kuru rīcībā 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļu un 71.m pantu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 60. pantu un 65. panta ceturto daļu, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru, lai aktivizētu maksājumtiesības saskaņā ar pamatmaksājuma shēmu, kas minēta šīs regulas III sadaļas 1. nodaļā.
4. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu attiecīgajos reģionos saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu.
5. Saistīto atbalstu piešķir kā gada maksājumu, un tas nepārsniedz noteiktus kvantitatīvus limitus un balstās uz noteiktām platībām un ražīgumu vai noteiktu dzīvnieku skaitu.
6. Saistītais atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo pantu, ir saderīgs ar citiem Savienības pasākumiem un rīcībpolitikām.
7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) šajā nodaļā minētā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem;
 - b) noteikumiem par saderību ar citiem Savienības pasākumiem un par atbalsta kumulāciju.

39. pants

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu brīvprātīgu saistīto atbalstu, dalībvalstis var līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms šāda atbalsta pirmā īstenošanas gada, nolemt izmantot līdz 5 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt izmantot līdz 10 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, ja:
 - a) tās līdz 2013. gada 31. decembrim piemēroja vienotā platībmaksājuma shēmu, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 V sadaļu, vai finansēja pasākumus saskaņā ar minētās regulas 111. pantu, vai arī uz tām attiecas 69. panta 5. punktā paredzētā atkāpe vai — Maltas gadījumā — minētās regulas 69. panta 1. punktā paredzētā atkāpe, un/vai
 - b) tās vismaz vienu gadu 2010.–2013. gada periodā vairāk nekā 5 % no summas, kas pieejama to tiešo maksājumu piešķiršanai, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un V sadaļā, izņemot IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļu, ir izmantojušas, lai finansētu pasākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā, atbalstu, kas paredzēts minētās regulas

68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā un 1. punkta b) un e) apakšpunktā, vai pasākumus, kas paredzēti minētās regulas IV sadaļas 1. nodaļā, izņemot tās 6. iedaļu.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis, kuras vismaz vienu gadu 2010.–2013. gada periodā vairāk nekā 10 % no summas, kas pieejama to tiešo maksājumu piešķiršanai, kuri paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III, IV un V sadaļā, izņemot IV sadaļas 1. nodaļas 6. iedaļu, ir izmantojušas, lai finansētu pasākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļā, atbalstu, kas paredzēts minētās regulas 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i)–iv) punktā un 1. punkta b) un e) apakšpunktā, vai pasākumus, kas paredzēti minētās regulas IV sadaļas 1. nodaļā, izņemot tās 6. iedaļu, var nolemt izmantot vairāk nekā 10 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma pēc Komisijas apstiprinājuma saskaņā ar 41. pantu.
4. Dalībvalstis līdz 2016. gada 1. augustam var pārskatīt savu lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi 1., 2. un 3. punktam, un nolemt no 2017. gada:
 - a) palielināt atbilstīgi 1. un 2. punktam noteikto procentuālo daļu, nepārsniedzot attiecīgā gadījumā minētajos punktos noteiktos limitus, un attiecīgā gadījumā grozīt atbalsta piešķiršanas nosacījumus;
 - b) samazināt saistītā atbalsta finansēšanai izmantoto procentuālo daļu un attiecīgā gadījumā grozīt minētā atbalsta piešķiršanas nosacījumus;
 - c) izbeigt šajā nodaļā paredzētā atbalsta piešķiršanu.
5. Pamatojoties uz lēmumu, ko katra dalībvalsts atbilstīgi 1.–4. punktam pieņēmusi par izmantojamo valsts maksimālā apjoma procentuālo daļu, Komisija ar īstenošanas aktiem katru gadu nosaka atbilstošo atbalsta maksimālo apjomu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

40. pants

Paziņošana

1. Šīs regulas 39. pantā minētos lēmumus paziņo Komisijai līdz minētajā pantā norādītajam datumam, un, izņemot 39. panta 4. punkta c) apakšpunktā minētā lēmuma gadījumā, paziņojumā ietver informāciju par mērķa reģioniem, izvēlētajiem lauksaimniecības veidiem vai nozarēm un piešķiramā atbalsta līmeni.
2. Šīs regulas 39. panta 2. un 3. punktā vai attiecīgā gadījumā 39. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajos lēmumos ietver arī sīku aprakstu par konkrēto situāciju mērķa reģionā un par lauksaimniecības veidu specifiku vai īpašām lauksaimniecības nozarēm, pamatojot, kāpēc 39. panta 1. punktā minētā procentuālā daļa nav pietiekama, lai pārvarētu 38. panta 2. punktā minētās grūtības, un ir vajadzīga atbalsta līmeņa palielināšana.

41. pants

Komisijas apstiprinājums

1. Komisija ar īstenošanas aktu apstiprina 39. panta 3. punktā vai attiecīgā gadījumā 39. panta 4. punkta a) apakšpunktā minēto lēmumu, ja tiek pierādīta viena no šādām attiecīgā reģiona vai nozares vajadzībām:
 - a) nepieciešamība konkrētu ražošanu saglabāt noteiktā apjomā alternatīvu trūkuma dēļ un samazināt ražošanas pārtraukšanas risku un tās izraisītās sociālās un/vai vides problēmas;
 - b) nepieciešamība nodrošināt stabilu piegādi vietējai pārstrādes rūpniecībai, tādējādi izvairoties no negatīvajām sociālajām un ekonomiskajām sekām, ko izraisītu sekojošā pārstrukturēšana;
 - c) nepieciešamība kompensēt neizdevīgo stāvokli, kādā atrodas konkrētās nozares lauksaimnieki un kuru izraisījuši ilgstoši traucējumi attiecīgajā tirgū;
 - d) nepieciešamība iejaukties, ja cits saskaņā ar šo regulu, Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] vai jebkuru apstiprinātu valsts atbalsta shēmu pieejams atbalsts tiek uzskatīts par nepietiekamu, lai apmierinātu a), b) un c) apakšpunktā minētās vajadzības.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par 1. punktā minēto lēmumu novērtēšanas un apstiprināšanas procedūru. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. NODAĻA

Kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu

42. pants

Darbības joma

Saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem piešķir atbalstu lauksaimniekiem, kas audzē kokvilnu ar KN kodu 5201 00 (turpmāk "kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu").

43. pants

Tiesības uz atbalstu

1. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par atbalsttiesīgas kokvilnas platības hektāru. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, platībai jāatrodas lauksaimniecības zemē, ko dalībvalsts atļāvusi izmantot kokvilnas audzēšanai, tai jābūt apsētai ar atļautajām šķirnēm un faktiski novāktai normālos audzēšanas apstākļos.

Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu piešķir par labas, tirdzniecības prasībām atbilstošas kvalitātes kokvilnu.

2. Dalībvalstis atļauj izmantot 1. punktā minēto zemi un šķirnes saskaņā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas jāpieņem atbilstīgi 3. punktam.

3. Lai nodrošinātu kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu efektīvu pārvaldību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus par noteikumiem un nosacījumiem, ar kādiem piešķir atļauju attiecībā uz zemi un šķirnēm kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu saņemšanai.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par atļaujas piešķiršanas procedūru un ar šo atļauju saistītajiem paziņojumiem ražotājiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

44. pants

Pamatplatības, fiksētā ražība un atsauces summas

1. Tiek noteiktas šādas valsts pamatplatības:
 - Bulgārijā: 3342 ha,
 - Grieķijā: 250 000 ha,
 - Spānijā: 48 000 ha,
 - Portugālē: 360 ha.
2. Tiek noteikta šāda fiksētā ražība atsauces periodā:
 - Bulgārijā: 1,2 t/ha,
 - Grieķijā: 3,2 t/ha,
 - Spānijā: 3,5 t/ha,
 - Portugālē: 2,2 t/ha.
3. Kultūratkarīgā maksājuma summu par atbalsttiesīgas platības hektāru aprēķina, 2. punktā minēto ražību reizinot ar šādām atsauces summām:
 - Bulgārijā: 2014. gadā EUR 523,02; 2015. gadā EUR 588,06; 2016. gadā un turpmākajos gados EUR 661,79,
 - Grieķijā: EUR 238,86,
 - Spānijā: EUR 369,33,
 - Portugālē: EUR 232,57.
4. Ja attiecīgajā dalībvalstī un attiecīgajā gadā atbalsttiesīgā kokvilnas platība pārsniedz 1. punktā noteikto pamatplatību, 3. punktā paredzēto summu šai dalībvalstij samazina proporcionāli pārsniegtajai pamatplatībai.
5. Lai varētu piemērot kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz kultūratkarīgā maksājuma

par kokvilnu piešķiršanas nosacījumiem, prasībām, lai varētu pretendēt uz atbalstu, un agronomijas praksi.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par 4. punktā noteiktā samazinājuma aprēķināšanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

45. pants

Apstiprinātas starpnozaru organizācijas

1. Šajā nodaļā “apstiprināta starpnozaru organizācija” ir juridiska persona, ko veido kokvilnas ražotāji un vismaz viens kokvilnas attīrīšanas uzņēmums un kas veic šādas darbības:
 - a) palīdz labāk koordinēt kokvilnas laišanu tirgū, jo īpaši veicot pētījumus un tirgus izpēti;
 - b) izstrādā standartlīgumus, kas atbilst Savienības noteikumiem;
 - c) orientē ražošanu uz tādiem produktiem, kas ir labāk piemēroti tirgus vajadzībām un patērētāju pieprasījumam, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti un patērētāju aizsardzību;
 - d) modernizē metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produkta kvalitāti;
 - e) izstrādā tirdzniecības stratēģijas, lai veicinātu kokvilnas noietu, izmantojot kvalitātes sertifikācijas shēmas.
2. Dalībvalsts, kurā attīrīšanas uzņēmumi veic uzņēmējdarbību, apstiprina starpnozaru organizācijas, kas atbilst saskaņā ar 3. punktu noteiktajiem kritērijiem.
3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
 - a) starpnozaru organizāciju apstiprināšanas kritērijiem;
 - b) ražotāju pienākumiem;
 - c) noteikumiem, ko piemēro situācijās, kad apstiprinātā starpnozaru organizācija neievēro šos kritērijus.

46. pants

Maksājuma piešķiršana

1. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu lauksaimniekiem piešķir par atbalsttiesīgu hektāru saskaņā ar 44. pantu.
2. Lauksaimniekiem, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieki, 44. panta 1. punktā noteiktās pamatplatības robežās piešķir kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu par atbalsttiesīgu hektāru, palielinātu par EUR 2.

V SADAĻA

Mazo lauksaimnieku atbalsta shēma

47. pants

Vispārēji noteikumi

1. Lauksaimnieki, kuru rīcībā ir maksājumtiesības, kas piešķirtas 2014. gadā atbilstīgi 21. pantam, un kuri ievēro prasību minimumu, kas noteikts 10. panta 1. punktā, var pieteikties dalībai vienkāršotā shēmā, ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus (turpmāk “mazo lauksaimnieku atbalsta shēma”).
2. Maksājumi saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu aizstāj visus maksājumus, kas piešķirami saskaņā ar III un IV sadaļu.
3. Lauksaimnieki, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir atbrīvoti no prasības ievērot III sadaļas 2. nodaļā norādīto lauksaimniecības praksi.
4. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no dienas, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie ir sadalījuši savu saimniecību tikai tādēļ, lai varētu gūt labumu no dalības mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuru saimniecības rodas minētās sadalīšanas rezultātā.

48. pants

Dalība

Lauksaimnieki, kuri vēlas piedalīties mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, iesniedz pieteikumus līdz 2014. gada 15. oktobrim.

Lauksaimniekiem, kuri līdz 2014. gada 15. oktobrim nav iesnieguši pieteikumu dalībai mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā vai arī kuri pēc minētā datuma nolemj no tās izstāties, vai kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vairs nav tiesību piedalīties minētajā shēmā.

49. pants

Maksājuma summa

1. Dalībvalstis, ievērojot 2. un 3. punktu, nosaka mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas gada maksājuma summu vienā no šādiem līmeņiem:
 - a) summa, kas nepārsniedz 15 % no valsts vidējā maksājuma vienam saņēmējam;
 - b) summa, kas atbilst valsts vidējam maksājumam par hektāru, reizinātam ar hektāru skaitu, bet ne vairāk kā ar trīs.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un lauksaimnieku skaitu, kuri ieguvuši maksājumtiesības atbilstīgi 21. panta 1. punktam.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto valsts vidējo maksājuma apjomu dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz II pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu 2019. kalendārajam gadam un atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas 2014. gadā deklarēti saskaņā ar 26. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētā summa nav mazāka par EUR 500 un nav lielāka par EUR 1000. Neskarot 51. panta 1. punktu, ja 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūtā summa ir mazāka par EUR 500 vai lielāka par EUR 1000, šo summu attiecīgi noapaļo uz augšu vai uz leju līdz minimālajai vai maksimālajai summai.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, 1. punktā minēto summu Kiprā un Maltā var noteikt mazāku par EUR 500, tomēr ne mazāku par EUR 200.

50. pants

Īpaši nosacījumi

1. Kamēr lauksaimnieks piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, viņš:
 - a) saglabā vismaz tādu hektāru skaitu, kas atbilst viņa rīcībā esošo maksājumtiesību skaitam;
 - b) ievēro 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto prasību minimumu.
2. Maksājumtiesības, ko 2014. gadā atbilstīgi 25. un 26. pantam aktivizējis lauksaimnieks, kurš piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, uzskata par aktivizētām tiesībām tikmēr, kamēr lauksaimnieks piedalās minētajā shēmā.

Maksājumtiesības, kas ir lauksaimnieka rīcībā laikā, kamēr tas piedalās minētajā shēmā, neuzskata par neizmantotām maksājumtiesībām, kuras jāieskaita atpakaļ valsts rezervē 24. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.
3. Atkāpjoties no 27. panta, maksājumtiesības, kas ir lauksaimniekiem, kuri piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, nav nododamas, izņemot mantošanas vai paredzamas mantošanas gadījumā.

Lauksaimniekiem, kuri mantošanas vai paredzamas mantošanas ceļā saņem maksājumtiesības no lauksaimnieka, kurš piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, ir tiesības piedalīties minētajā shēmā, ja vien viņi atbilst prasībām, lai saņemtu atbalstu no pamatmaksājuma shēmas, un manto visas maksājumtiesības, kas bija tā lauksaimnieka rīcībā, no kura viņi saņem maksājumtiesības.
4. Komisijas ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus par nosacījumiem dalībai shēmā, ja mainās shēmas dalībnieka lauksaimnieka stāvoklis.

Finanšu noteikumi

1. Lai finansētu šajā sadaļā minēto maksājumu, dalībvalstis no attiecīgajiem maksājumiem pieejamajām kopsummām atskaita summas, kuras mazajiem lauksaimniekiem būtu tiesības saņemt kā III sadaļas 1. nodaļā minēto pamatmaksājumu, III sadaļas 2. nodaļā minēto maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi un attiecīgā gadījumā kā III sadaļas 3. nodaļā minēto maksājumu apgabaliem, kuros ir dabas ierobežojumi, III sadaļas 4. nodaļā minēto maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem un IV sadaļā minēto saistīto atbalstu.

Starpību starp visu to maksājumu summu, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, un kopsummu, kas finansēta saskaņā ar pirmo daļu, finansē, piemērojot lineāru samazinājumu visiem maksājumiem, kas piešķirami saskaņā ar 25. pantu.

Elementi, uz kuru bāzes nosaka pirmajā daļā minētās summas, nemainās visu laiku, kamēr lauksaimnieks piedalās minētajā shēmā.

2. Ja to maksājumu summa, kas pienākas saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, pārsniedz 10 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, dalībvalstis piemēro lineāru samazinājumu summām, kas maksājamas saskaņā ar šo sadaļu, lai ievērotu minēto procentuālo daļu.

VI SADAĻA

VALSTS PROGRAMMAS KOKVILNAS NOZARES PĀRSTRUKTURĒŠANAI

Gada budžeta izmantošana pārstrukturēšanas programmām

1. Dalībvalstīm, kuras piemērojušas Regulas (EK) Nr. 637/2008 4. panta 1. punkta pirmo daļu, attiecīgo gada budžetu, kas pieejams saskaņā ar minētās regulas 5. panta 1. punktu, no 2014. gada 1. janvāra pārvieto kā Savienības papildu līdzekļus lauku attīstības programmas pasākumiem, kurus finansē saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR].
2. Dalībvalstīm, kuras piemērojušas Regulas (EK) Nr. 637/2008 4. panta 1. punkta otro daļu, to gada budžetu, kas norādīts minētās regulas 5. panta 1. punktā, no 2017. gada 1. janvāra iekļauj valsts maksimālajā apjomā, kas noteikts šīs regulas II pielikumā.

VII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Paziņojumi un ārkārtas situācijas

53. pants

Paziņošanas prasības

1. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar dalībvalstu sniedzamajiem paziņojumiem, vai lai veiktu tiešo maksājumu pārbaudi, kontroli, uzraudzību, novērtēšanu un revīziju, īstenotu starptautiskus nolīgumus, tostarp šajos nolīgumos paredzētas paziņošanas prasības. Šādi rīkojoties, tā ņem vērā vajadzības pēc datiem un potenciālo datu avotu sinerģiju.

Iegūto informāciju attiecīgā gadījumā var nosūtīt vai darīt pieejamu starptautiskām organizācijām, trešo valstu kompetentajām iestādēm un var darīt pieejamu atklātībai, ja tiek aizsargāti personas dati un ievērotas uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus.

2. Ņemot vērā vajadzību 1. punktā minētos paziņojumus veikt ātri, efektīvi, precīzi un rentabli, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai noteiktu:
 - a) paziņojamās informācijas būtību un veidu;
 - b) paziņošanas metodes;
 - c) noteikumus, kas saistīti ar tiesībām piekļūt informācijai vai informācijas sistēmām, kas darītas pieejamas;
 - d) informācijas publiskošanas nosacījumus un līdzekļus.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem:
 - a) noteikumus par šā panta piemērošanai vajadzīgās informācijas sniegšanu;
 - b) paziņojamās informācijas pārvaldības kārtību, kā arī noteikumus par paziņojumu saturu, formu, sniegšanas laiku, biežumu un termiņiem;
 - c) kārtību, kādā informāciju vai dokumentus nosūta vai dara pieejamus dalībvalstīm, starptautiskām organizācijām, trešo valstu kompetentajām

iestādēm vai sabiedrībai, nodrošinot personas datu un lauksaimnieku un uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt savus komercnoslēpumus.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

54. pants

Pasākumi īpašu problēmu risināšanai

1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem pasākumus, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu konkrētas problēmas. Tādos pasākumos var izdarīt atkāpes no šīs regulas noteikumiem, bet tikai tādā apjomā un tādā laikposmā, kādā tas noteikti vajadzīgs. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 56. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Pienācīgi pamatotu, nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar 1. punktā minētajiem pasākumiem Komisija pieņem uzreiz piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 56. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. NODAĻA

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi

55. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šā panta nosacījumus.
2. Šajā regulā minētās deleģētu aktu pieņemšanas pilnvaras Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt šajā regulā minētās deleģētās pilnvaras. Ar atcelšanas lēmumu izbeidz lēmumā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaicīgi Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šo regulu, stājas spēkā tikai tad, ja 2 mēnešu laikā pēc paziņošanas par šo aktu Eiropas Parlamentam un Padomei ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir paziņojuši Komisijai, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par 2 mēnešiem.

56. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kuru sauc "Tiešo maksājumu komiteja". Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu kopā ar tās 5. pantu.

3. NODAĻA

Pārejas un nobeiguma noteikumi

57. pants

Atcelšana

1. Regulu (EK) Nr. 637/2008 atceļ.

Tomēr to turpina piemērot līdz 2017. gada 31. decembrim attiecībā uz dalībvalstīm, kuras ir izmantojušas minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju.
2. Regulu (EK) Nr. 73/2009 atceļ.

Neskarot 3. punktu, atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar VII pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.
3. Šajā regulā ietvertās atsauces uz Regulu (EK) Nr. 73/2009 un (EK) Nr. 1782/2003 uzskata par atsaucēm uz minētajām regulām, kādas tās bija spēkā pirms atcelšanas.

58. pants

Pārejas noteikumi

Lai nodrošinātu netraucētu pāreju no Regulā (EK) Nr. 73/2009 noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus par vajadzīgajiem pasākumiem, lai aizsargātu lauksaimnieku iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību.

59. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā [septītajā] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Tomēr 14.pantu, 20. panta 5. punktu, 22. panta 6. punktu, 35. panta 1. punktu, 37. panta 1. punktu un 39. pantu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

Atbalsta shēmu saraksts

Sektors	Juridiskais pamats	Piezīmes
Pamatmaksājums	Šīs regulas III sadaļas 1. nodaļa	Atsaistīts maksājums
Maksājums lauksaimniekiem, kuri ievēro klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi	Šīs regulas III sadaļas 2. nodaļa	Atsaistīts maksājums
Maksājums lauksaimniekiem apgabalos, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi	Šīs regulas III sadaļas 3. nodaļa	Atsaistīts maksājums
Maksājums jaunajiem lauksaimniekiem	Šīs regulas III sadaļas 4. nodaļa	Atsaistīts maksājums
Brīvprātīgs saistītais atbalsts	Šīs regulas IV sadaļas 1. nodaļa	
Kokvilna	Šīs regulas IV sadaļas 2. nodaļa	Platībmaksājums
Maksājums mazajiem lauksaimniekiem	Šīs regulas V sadaļa	Atsaistīts maksājums
<i>POSEI</i>	Regulas (EK) Nr. 247/2006 III sadaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem
Egejas jūras salas	Regulas (EK) Nr. 1405/2006 III nodaļa	Tiešie maksājumi saskaņā ar programmās noteiktajiem pasākumiem

II PIELIKUMS

Valsts maksimālais apjoms, kas minēts 6. pantā

(tūkstošos EUR)

Kalendārais gads	2014	2015	2016	2017	2018	2019. gads un turpmākie gadi
Beļģija	553 521	544 065	534 632	525 205	525 205	525 205
Bulgārija	655 661	737 164	810 525	812 106	812 106	812 106
Čehija	892 698	891 875	891 059	890 229	890 229	890 229
Dānija	942 931	931 719	920 534	909 353	909 353	909 353
Vācija	5 275 876	5 236 176	5 196 585	5 156 970	5 156 970	5 156 970
Igaunija	108 781	117 453	126 110	134 749	134 749	134 749
Īrija	1 240 652	1 239 027	1 237 413	1 235 779	1 235 779	1 235 779
Grieķija	2 099 920	2 071 481	2 043 111	2 014 751	2 014 751	2 014 751
Spānija	4 934 910	4 950 726	4 966 546	4 988 380	4 988 380	4 988 380
Francija	7 732 611	7 694 854	7 657 219	7 619 511	7 619 511	7 619 511
Itālija	4 023 865	3 963 007	3 902 289	3 841 609	3 841 609	3 841 609
Kipra	52 273	51 611	50 950	50 290	50 290	50 290
Latvija	163 261	181 594	199 895	218 159	218 159	218 159
Lietuva	396 499	417 127	437 720	458 267	458 267	458 267
Luksemburga	34 313	34 250	34 187	34 123	34 123	34 123
Ungārija	1 298 104	1 296 907	1 295 721	1 294 513	1 294 513	1 294 513
Malta	5 316	5 183	5 050	4 917	4 917	4 917
Nīderlande	806 975	792 131	777 320	762 521	762 521	762 521
Austrija	707 503	706 850	706 204	705 546	705 546	705 546
Polija	3 038 969	3 066 519	3 094 039	3 121 451	3 121 451	3 121 451
Portugāle	573 046	585 655	598 245	610 800	610 800	610 800
Rumānija	1 472 005	1 692 450	1 895 075	1 939 357	1 939 357	1 939 357
Slovēnija	141 585	140 420	139 258	138 096	138 096	138 096
Slovākija	386 744	391 862	396 973	402 067	402 067	402 067
Somija	533 932	534 315	534 700	535 075	535 075	535 075
Zviedrija	710 853	711 798	712 747	713 681	713 681	713 681
Apvienotā Karaliste	3 624 384	3 637 210	3 650 038	3 662 774	3 662 774	3 662 774

III PIELIKUMS

Neto maksimālais apjoms, kas minēts 7. pantā

(miljonos EUR)

Kalendārais gads	2014	2015	2016	2017	2018	2019. gads un turpmākie gadi
Beļģija	553,5	544,1	534,6	525,2	525,2	525,2
Bulgārija	656,2	733,6	799,7	801,2	801,2	801,2
Čehija	892,5	891,7	890,9	890,0	890,0	890,0
Dānija	942,8	931,6	920,4	909,3	909,3	909,3
Vācija	5 275,3	5 235,6	5 196,1	5 156,5	5 156,5	5 156,5
Igaunija	108,8	117,5	126,1	134,7	134,7	134,7
Īrija	1 240,7	1 239,0	1 237,4	1 235,8	1 235,8	1 235,8
Grieķija	2 253,2	2 226,5	2 199,8	2 173,1	2 173,1	2 173,1
Spānija	4 978,9	4 994,4	5 010,0	5 031,4	5 031,4	5 031,4
Francija	7 732,6	7 694,9	7 657,2	7 619,5	7 619,5	7 619,5
Itālija	4 023,6	3 962,8	3 902,1	3 841,4	3 841,4	3 841,4
Kipra	52,3	51,6	51,0	50,3	50,3	50,3
Latvija	163,3	181,6	199,9	218,2	218,2	218,2
Lietuva	396,5	417,0	437,6	458,1	458,1	458,1
Luksemburga	34,3	34,2	34,2	34,1	34,1	34,1
Ungārija	1 289,2	1 288,0	1 286,8	1 285,7	1 285,7	1 285,7
Malta	5,3	5,2	5,0	4,9	4,9	4,9
Nīderlande	807,0	792,1	777,3	762,5	762,5	762,5
Austrija	707,5	706,9	706,2	705,5	705,5	705,5
Polija	3 038,9	3 066,4	3 093,9	3 121,4	3 121,4	3 121,4
Portugāle	573,2	585,8	598,4	611,0	611,0	611,0
Rumānija	1 468,0	1 684,0	1 880,9	1 924,0	1 924,0	1 924,0
Slovēnija	141,6	140,4	139,3	138,1	138,1	138,1
Slovākija	384,4	389,5	394,5	399,4	399,4	399,4
Somija	533,9	534,3	534,7	535,1	535,1	535,1
Zviedrija	710,9	711,8	712,7	713,7	713,7	713,7
Apvienotā Karaliste	3 534,9	3 547,1	3 559,2	3 571,3	3 571,3	3 571,3

IV PIELIKUMS

Koeficienti, kas jāpiemēro saskaņā ar 10. panta 1. punktu

Dalībvalsts	EUR robežvērtības limits (10. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	Hektāru robežvērtības limits (10. panta 1. punkta b) apakšpunkts)
Beļģija	400	2
Bulgārija	200	0,5
Čehija	200	5
Dānija	300	5
Vācija	300	4
Igaunija	100	3
Īrija	200	3
Grieķija	400	0,4
Spānija	300	2
Francija	300	4
Itālija	400	0,5
Kipra	300	0,3
Latvija	100	1
Lietuva	100	1
Luksemburga	300	4
Ungārija	200	0,3
Malta	500	0,1
Nīderlande	500	2
Austrija	200	2
Polija	200	0,5
Portugāle	200	0,3
Rumānija	200	0,3
Slovēnija	300	0,3
Slovākija	200	2
Somija	200	3
Zviedrija	200	4
Apvienotā Karaliste	200	5

V PIELIKUMS

16. un 17. pantā minētie finanšu noteikumi, ko piemēro Bulgārijai un Rumānijai

A. Summas, lai aprēķinātu maksājumiem noteiktos valsts maksimālos apjomus, kas minēti 16. pantā

(tūkstošos EUR)

	2014	2015
Bulgārija	805 847	808 188
Rumānija	1 802 977	1 849 068

B. Pamatmaksājuma shēmu papildinošo valsts tiešo maksājumu kopsumma, kas minēta 17. panta 2. punktā

(tūkstošos EUR)

	2014	2015
Bulgārija	150 186	71 024
Rumānija	330 971	156 618

C. Kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu papildinošo valsts tiešo maksājumu kopsumma, kas minēta 17. panta 3. punktā

(EUR)

	2014	2015
Bulgārija	556 523	295 687

VI PIELIKUMS

Lauku saimniecības vidējais lielums, kas jāpiemēro saskaņā ar 36. panta 5. punktu

Dalībvalsts	Lauku saimniecības vidējais lielums (hektāros)
Beļģija	29
Bulgārija	6
Čehija	89
Dānija	60
Vācija	46
Igaunija	39
Īrija	32
Grieķija	5
Spānija	24
Francija	52
Itālija	8
Kipra	4
Latvija	16
Lietuva	12
Luksemburga	57
Ungārija	7
Malta	1
Nīderlande	25
Austrija	19
Polija	6
Portugāle	13
Rumānija	3
Slovēnija	6
Slovākija	28
Somija	34
Zviedrija	43
Apvienotā Karaliste	54

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
1. pants	1. pants	-
-	2. pants	-
2. pants	4. pants	-
-	5. panta 2. punkts	-
3. pants	5. pants	-
4. panta 1. punkts	-	91. pants
4. panta 2. punkts	-	95. pants
5. pants	-	93. pants
6. panta 1. punkts	-	94. pants
6. panta 2. punkts	-	-
7. pants	-	-
8. panta 1. un 2. punkts	7. panta 1. un 3. punkts	-
-	7. panta 2. punkts	-
9. pants	-	-
10. pants	-	-
11. panta 1. un 2. punkts	-	25. panta 1. un 2. punkts
-	8. pants	-
12. panta 1. un 2. punkts	-	12. pants
12. panta 3. punkts	-	14. pants
12. panta 4. punkts	-	-
13. pants	-	13. panta 2. punkts
14. pants	-	68. pants
15. pants	-	69. pants
16. pants	-	70. pants
17. pants	-	71. pants

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
18. pants	-	72. pants
19. pants	-	73. pants
20. pants	-	75. pants
21. pants	-	75. panta 4. punkts
22. pants	-	96. pants
23. pants	-	97. pants
24. pants	-	99. pants
25. pants	-	100. pants
26. pants	-	63. pants
27. panta 1. punkts	-	102. panta 3. punkts
27. panta 2. punkts	-	49. pants
27. panta 3. punkts	-	69. panta 3. punkts
-	9. pants	-
28. panta 1. un 2. punkts	10. panta 1., 3. un 4. punkts	-
-	10. panta 2. punkts	-
28. panta 3. punkts	23. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts	-
-	23. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts, c) un d) apakšpunkts	-
-	11. pants	-
29. pants	-	76. pants
30. pants	-	62. pants
31. pants	-	2. panta 2. punkts
32. pants	15. pants	-
33. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts	-
-	18. panta 2. punkts	-
34. panta 1. un 2. punkts	25. panta 1. un 2. punkts	-
35. pants	26. pants	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
36. pants	-	-
37. pants	12. pants	-
-	14. pants	-
38. pants	-	-
39. panta 1. punkts	25. panta 3. punkts	-
40. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts	-
40. panta 2. punkts	19. panta 3. punkts	-
41. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts	-
41. panta 2. punkts	23. panta 3. un 4. punkts	-
41. panta 3. punkts	23. panta 5. punkta a) apakšpunkts	-
41. panta 5. punkts	23. panta 5. punkta b) apakšpunkts	-
-	23. panta 2., 6. un 7. punkts	-
41. panta 6. punkts	22. panta 4. punkts	-
42. pants	24. panta 1. punkta b) apakšpunkts	-
43. panta 1. un 2. punkts	25. panta 1. un 2. punkts	-
43. panta 3. punkts	-	-
44. pants	-	-
45. pants	-	-
-	-	-
-	19. panta 1. un 2. punkts	-
46. panta 1.–4. punkts	20. panta 1.–4. punkts	-
46. panta 5. punkts	-	-
-	21. pants	-
47. panta 1. punkts	-	-
47. panta 2. punkts	22. panta 1. punkts, reģionāla piemērošana	-
-	22. panta 1. punkts, piemērošana valsts mērogā	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
-	22. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkts	-
48. pants	-	-
49. pants	-	-
50. pants	-	-
51. pants	-	-
52. pants	-	-
53. pants	-	-
54. pants	-	-
55. pants	-	-
56. pants	-	-
57. pants	-	-
58. pants	-	-
59. pants	-	-
60. pants	-	-
61. pants	-	-
62. pants	-	-
63. pants	-	-
64. pants	-	-
65. pants	-	-
66. pants	-	-
67. pants	-	-
68. pants	-	-
69. pants	-	-
70. pants	-	-
71. pants	-	-
72. pants	-	-
73. pants	-	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
74. pants	-	-
75. pants	-	-
76. pants	-	-
77. pants	-	-
78. pants	-	-
79. pants	-	-
80. pants	-	-
81. pants	-	-
82. pants	-	-
83. pants	-	-
84. pants	-	-
85. pants	-	-
86. pants	-	-
87. pants	-	-
88. pants	42. pants	-
89. pants	43. pants	-
90. pants	44. pants	-
91. pants	45. pants	-
92. pants	46. pants	-
93. pants	-	-
94. pants	-	-
95. pants	-	-
96. pants	-	-
97. pants	-	-
98. pants	-	-
99. pants	-	-
100. pants	-	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
101. pants	-	-
102. pants	-	-
103. pants	-	-
104. pants	-	-
105. pants	-	-
106. pants	-	-
107. pants	-	-
108. pants	-	-
109. pants	-	-
110. pants	-	-
111. pants	-	-
112. pants	-	-
113. pants	-	-
114. pants	-	-
115. pants	-	-
116. pants	-	-
117. pants	-	-
118. pants	-	-
119. pants	-	-
120. pants	-	-
121. pants	16. pants	-
122. pants	-	-
123. pants	-	-
124. pants	-	-
124. panta 6. punkts	-	98. pants
125. pants	-	-
126. pants	-	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
127. pants	-	-
128. pants	-	-
129. pants	-	-
130. pants	-	-
131. pants	-	-
132. pants	17. pants	-
133. pants	-	-
-	28. pants	-
-	29. pants	-
-	20. pants	-
-	31. pants	-
-	32. pants	-
-	33. pants	-
-	34. pants	-
-	35. pants	-
-	36. pants	-
-	37. pants	-
-	47. pants	-
-	48. pants	-
-	49. pants	-
-	50. pants	-
-	51. pants	-
134. pants	-	-
135. pants	-	-
136. pants	-	-
-	52. pants	-
137. pants	-	-

Regula (EK) Nr. 73/2009.	Šī regula	Regula (ES) Nr. [...] [HZR]
138. pants	3. pants	-
139. pants	13. pants	-
140. pants	53. pants	-
141. pants	56. pants	-
142. pants	55. pants	-
142. panta r) punkts	54. pants	-
143. pants	-	-
144. pants	-	-
145. pants	-	-
146. pants	55. pants	-
146.a pants	-	-
147. pants	56. pants	-
148. pants	-	-
149. pants	57. pants	-

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām;
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju (Regula par vienotu TKO);
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA);
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu, pārvaldību un pārraudzību;
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu 2013. gadā;
- Priekšlikums Padomes regulai par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju;
- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem.

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā²⁸

Politikas joma: 2. izdevumu kategorijas 05. sadaļa

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība (KLP tiesiskais regulējums pēc 2013. gada)

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas **uz jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**²⁹

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

²⁸ *ABM* — budžeta vadība pa darbības jomām, *ABB* — budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.
²⁹ Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Lai veicinātu resursu efektīvu izmantošanu nolūkā panākt pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ES lauksaimniecības un lauku attīstības izaugsmi saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", KLP mērķi ir:

- ekonomiski dzīvotspējīga pārtikas ražošana;
- ilgtspējīga dabas resursu apsaimniekošana un klimata politika;
- līdzsvarota teritoriālā attīstība.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

05. politikas jomas konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr. 1

Nodrošināt vides sabiedriskos labumus

Konkrētais mērķis Nr. 2

Kompensēt ražošanas grūtības apgabalos ar īpašiem dabas ierobežojumiem

Konkrētais mērķis Nr. 3

Veikt klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus

Konkrētais mērķis Nr. 4

Pārvaldīt ES budžetu (KLP) saskaņā ar augstiem finanšu pārvaldības standartiem

05 02. ABB "Intervence lauksaimniecības tirgos" konkrētais mērķis

Konkrētais mērķis Nr. 5

Uzlabot lauksaimniecības konkurētspēju un palielināt tās vērtības daļu pārtikas apritē

05 03. ABB "Tiešie atbalsti" konkrētais mērķis

Konkrētais mērķis Nr. 6

Papildināt lauku saimniecību ienākumus un mazināt lauku saimniecību ienākumu svārstības

05 04. ABB "Lauku attīstība" konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr. 7

Ar inovāciju veicināt "zaļo izaugsmi"

Konkrētais mērķis Nr. 8

Atbalstīt nodarbinātību laukos un saglabāt lauku apvidu sociālo struktūru

Konkrētais mērķis Nr. 9

Uzlabot lauku ekonomiku un veicināt tās dažādošanu

Konkrētais mērķis Nr. 10

Pieļaut saimniekošanas sistēmu strukturālo daudzveidību

1.4.3. Paredzami rezultāti un ietekme

Šajā posmā kvantitatīvus mērķus attiecībā uz ietekmes rādītājiem nospraust nav iespējams. Lai gan politikai var noteikt konkrētu virzienu, rezultāti ekonomikas, vides un sociālajā jomā, kurus mēra ar šādiem rādītājiem, galu galā būs atkarīgi arī no vairāku ārējo faktoru ietekmes, kuri, kā rāda nesena pieredze, ir kļuvuši nozīmīgi un neparedzami. Patlaban tiek veikta sīkāka analīze, kas jāpabeidz, pirms sākas periods pēc 2013. gada.

Attiecībā uz tiešajiem maksājumiem dalībvalstīm zināmā mērā tiks dota iespēja lemt par dažu tiešo maksājumu shēmu komponentu īstenošanu.

Par lauku attīstību runājot, jānorāda, ka paredzami rezultāti un ietekme būs atkarīgi no lauku attīstības programmām, kuras dalībvalstis iesniegs Komisijai. Dalībvalstīm tiks prasīts savās programmās noteikt mērķvērtības.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Priekšlikumos ir paredzēts izveidot kopēju uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, lai izmērītu kopējās lauksaimniecības politikas darbības rezultātus. Minētajā sistēmā iekļaujami visi instrumenti, kas saistīti ar KLP un jo īpaši ar tiešo maksājumu, tirgus pasākumu, lauku attīstības pasākumu un savstarpējās atbilstības piemērošanas uzraudzību un novērtēšanu.

Šo KLP pasākumu ietekmi mēris attiecībā pret šādiem mērķiem:

- a) ekonomiski dzīvotspējīga pārtikas ražošana, galveno uzmanību pievēršot lauksaimniecības ienākumiem, lauksaimniecības ražīgumam un cenu stabilitātei;
- b) ilgtspējīga dabas resursu apsaimniekošana un klimata politika, galveno uzmanību pievēršot siltumnīcefekta gāzu emisijām, bioloģiskajai daudzveidībai, augsnei un ūdenim;
- c) līdzsvarota teritoriālā attīstība, galveno uzmanību pievēršot nodarbinātībai laukos, izaugsmei un nabadzībai lauku apvidos.

Komisija ar īstenošanas aktiem noteiks speciālu rādītāju kopumu katram mērķim un jomai.

Turklāt attiecībā uz lauku attīstību ir ierosināta nostiprināta kopēja uzraudzības un novērtēšanas sistēma. Minētās sistēmas mērķi ir a) pierādīt lauku attīstības politikas progresu un sasniegumus un novērtēt lauku attīstības politikas pasākumu ietekmi, lietderīgumu, efektivitāti un nozīmību, b) palīdzēt mērķtiecīgāk atbalstīt lauku attīstību un c) atbalstīt kopīgu mācīšanās procesu saistībā ar uzraudzību un novērtēšanu. Komisija ar īstenošanas aktiem sagatavos sarakstu ar kopējiem rādītājiem, kuri saistīti ar politikas prioritātēm.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Lai sasniegtu KLP daudzgadu stratēģiskos mērķus, ar kuriem stratēģiju “Eiropa 2020” īsteno Eiropas lauku apgabalos, un izpildītu attiecīgās Līguma prasības, priekšlikumu mērķis ir izveidot kopējās lauksaimniecības politikas tiesisko regulējumu laikposmam pēc 2013. gada.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Nākotnes KLP nebūs tikai politika, kura gādā par mazu, lai gan ļoti būtisku ES tautsaimniecības daļu, bet gan politika, kura ir stratēģiski svarīga pārtikas nodrošinājuma, vides un teritoriālā līdzsvara ziņā. Tādējādi KLP, kas ir patiesi vienota politika, visefektīvāk izmantos ierobežotos budžeta līdzekļus, lai uzturētu ilgtspējīgu lauksaimniecību visā ES, pievēršoties svarīgiem pārrobežu jautājumiem, tādiem kā klimata pārmaiņas, un stiprinot dalībvalstu savstarpējo solidaritāti.

Kā norādīts Komisijas paziņojumā “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020””³⁰, KLP ir patiesa Eiropas politika. 27 atsevišķu lauksaimniecības politiku un budžetu vietā dalībvalstis apvieno resursus, lai ar vienu Eiropas budžetu īstētu vienotu Eiropas politiku. Tas, protams, nozīmē, ka KLP ir atvēlēta ievērojama daļa no ES budžeta. Tomēr šī pieeja ir efektīvāka un ekonomiskāka nekā nekoordinēta valstu pieeja.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Pamatojoties uz pašreizējā politiskā regulējuma attīstību, ir veiktas plašas apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām, kā arī nākotnes uzdevumu un vajadzību analīze, visaptverošs ietekmes novērtējums. Sīkākas ziņas atrodamas ietekmes novērtējumā un paskaidrojuma rakstā, kas pievienoti tiesību aktu priekšlikumiem.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Tiesību aktu priekšlikumi, uz kuriem attiecas šis finanšu pārskats, būtu jāaplūko plašākā kontekstā ar vienotās pamatregulas priekšlikumu, kurā noteikti kopēji noteikumi par stratēģiskajiem pamatfondiem (ELFLA, ERAF, ESF, Kohēzijas fonds un EJZF). Minētā pamatregula būtiski palīdzēs mazināt administratīvo slogu, efektīvākā veidā tērēt ES līdzekļus un praksē ieviest vienkāršošanu. Tādējādi tiek stiprināta arī jaunā ideja par vienotu stratēģisko

³⁰ COM(2011) 500 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs.

satvaru visiem šiem fondiem un gaidāmajiem partnerības līgumiem, kuri arī attieksies uz šiem fondiem.

Vienotais stratēģiskais satvars, kas tiks izveidots, iestrādās stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un prioritātes ELFLA prioritātēs, kā arī ERAF, ESF, Kohēzijas fonda un EJZF prioritātēs, un tas nodrošinās šo fondu integrētu izmantošanu kopīgu mērķu sasniegšanai.

Turklāt vienotajā stratēģiskajā satvarā tiks noteikti mehānismi darba koordinēšanai ar citām attiecīgajām Savienības politikas jomām un instrumentiem.

Turklāt attiecībā uz KLP būtisku sinerģiju un vienkāršošanu panāks, saskaņojot un salāgojot KLP pirmā pīlāra (ELGF) un otrā pīlāra (ELFLA) pārvaldības un kontroles noteikumus. Ciešā saikne starp ELGF un ELFLA būtu jāsauglabā, un būtu jāuztur dalībvalstīs jau izveidotās struktūras.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

x **Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva (tiešo maksājumu shēmu, lauku attīstības un pārejas regulu projekti)**

- x Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: no 01.01.2014. līdz 31.12.2020.
- x Finansiālā ietekme nākamās daudzgadu finanšu shēmas periodā. Attiecībā uz lauku attīstību ietekme uz maksājumiem līdz 2023. gadam.

x **Beztermiņa priekšlikums/iniciatīva (regulas par vienotu TKO un horizontālās regulas projekti)**

- Īstenošana no 2014. gada.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi³¹

x Komisijas īstenota **centralizēta tieša pārvaldība**

Centralizēta netieša pārvaldība, izpildes uzdevumus deleģējot:

- izpildaģentūrām
- Kopienų izveidotām struktūrām³²
- valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus
- personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

x **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

³¹ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³² Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

Decentralizēta pārvaldība kopā ar trešām valstīm

Pārvaldība kopā ar starptautiskām organizācijām (*precizēt*)

Piezīmes

Nav paredzētas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju, t. i., lielāko daļu izdevumu, uz kuriem attiecas KLP reformas tiesību aktu priekšlikumi, pārvaldīs kopā ar dalībvalstīm. Tomēr ļoti niecīga daļa arī turpmāk paliks Komisijas īstenotā centralizētā tiešā pārvaldībā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Par KLP uzraudzību un novērtēšanu Komisija reizi 4 gados sniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, un pirmais ziņojums ir jāsniedz ne vēlāk kā 2017. gada beigās.

To papildina konkrēti noteikumi visās KLP jomās un dažādas visaptverošas ziņošanas un paziņošanas prasības, kas jāprecizē īstenošanas noteikumos.

Attiecībā uz lauku attīstību ir paredzēti arī noteikumi par programmu uzraudzību, kuri tiks saskaņoti ar citu fondu noteikumiem, un tie tiks saistīti ar *ex ante*, pastāvīgajiem un *ex post* novērtējumiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Vairāk nekā septiņi miljoni saņēmēju saņem KLP atbalstu no daudzām dažādām atbalsta shēmām, kurām katrai ir detalizēti un dažreiz sarežģīti atbilstības kritēriji.

Kļūdu īpatsvara samazināšanos kopējās lauksaimniecības politikas jomā jau var uzskatīt par tendenci. Tā pavisam nesniedz kļūdu īpatsvaru, kas bija tuvu 2 %, apstiprināja iepriekšējo gadu kopumā pozitīvo novērtējumu. Ir iecerēts turpināt centienus, lai panāktu kļūdu īpatsvaru, kas ir zemāks par 2 %.

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

Tiesību aktu priekšlikumu kopumā, jo īpaši priekšlikumā regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, ir paredzēts saglabāt un nostiprināt pašreizējo sistēmu, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005. Tajā paredzēts dalībvalstu līmenī izveidot obligātu administratīvo struktūru, kuras centrā atrastos maksājumu aģentūras, kas atbild par galīgo saņēmēju kontrolēm saskaņā ar 2.3. punktā izklāstītajiem principiem. Katru gadu katras maksājumu aģentūras vadītājam ir jāiesniedz ticamības apliecinājums, kurš attiecas uz grāmatojumu pilnīgumu, pareizību un ticamību, iekšējo kontroles sistēmu pareizu darbību un veikto darījumu likumību un pareizību. Neatkarīgai revīzijas struktūrai ir jāsniedz atzinums par visiem šiem elementiem.

Komisija turpinās veikt lauksaimniecības izdevumu revīziju, izmantojot uz risku balstītu pieeju, lai nodrošinātu to, ka tās revīzijas ir vērstas uz visaugstākā riska jomām. Ja šajās revīzijās atklāsies, ka izdevumi ir radušies, pārkāpjot Savienības noteikumus, tā izslēgs attiecīgās summas no Savienības finansējuma saskaņā ar atbilstības noskaidrošanas sistēmu.

Attiecībā uz kontroles izmaksām sīka analīze ir sniegta tiesību aktu priekšlikumiem pievienotā ietekmes novērtējuma 8. pielikumā.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Tiesību aktu priekšlikumu kopumā, jo īpaši priekšlikumā regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, ir paredzēts saglabāt un nostiprināt pašreizējo sīki izstrādāto kontroles un sankciju sistēmu, kura jāpiemēro maksājumu aģentūrām un kurā ir kopīgi pamatelementi un īpaši noteikumi, kas pielāgoti katra atbalsta režīma specifikai. Parasti sistēmās ir paredzētas plašas administratīvas kontroles, kas aptver 100 % atbalsta pieteikumu, kontrolpārbaudes ar citām datubāzēm, ja tādas tiek uzskatītas par piemērotām, kā arī neliela darījumu skaita pārbaudes uz vietas pirms maksājumu veikšanas atkarībā no tā, kāds risks saistīts ar attiecīgo režīmu. Ja šajās pārbaudēs uz vietas tiek atklāts liels skaits pārkāpumu, jāveic papildu pārbaudes. Šajā sakarībā pati svarīgākā sistēma ir integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS), kas 2010. finanšu gadā aptvēra aptuveni 80 % no ELGF un ELFLA kopējiem izdevumiem. Komisija būs pilnvarota atļaut dalībvalstīm, kurās ir pareizi funkcionējoša kontroles sistēma un mazs kļūdu īpatsvars, samazināt pārbažu uz vietas skaitu.

Tiesību aktu paketē paredzēts arī tas, ka dalībvalstīm jānovērš, jāatklāj un jālabo pārkāpumi un krāpšanas gadījumi, jāuzliek faktiski, atturoši un samērīgi sodi, kas paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos, un jāatgūst visi nelikumīgie maksājumi un procenti. Sistēma ietver pārkāpumu gadījumu automātisku noskaidrošanas mehānismu, kurš paredz, ka tad, ja līdzekļi netiek atgūti četros gados pēc atgūšanas pieprasījuma vai astoņos gados, ja uzsākts tiesas process, neatgūtās summas sedz attiecīgā dalībvalstis. Šis mehānisms būs spēcīgs stimuls dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk atgūt nelikumīgos maksājumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

Šajā finanšu pārskatā norādītās summas ir izteiktas faktiskajās cenās un saistībās.

Papildus pārmaiņām, kas izriet no tiesību aktu priekšlikumiem un norādītas turpmākajās tabulās, tiesību aktu priekšlikumi radīs arī citas pārmaiņas, kam nav finansiālas ietekmes.

Patlaban nav iespējams izslēgt iespēju, ka kādā no gadiem 2014.–2020. gada periodā būs jāpiemēro finanšu disciplīna. Tomēr tas nebūs atkarīgs no reformas priekšlikumiem kā tādiem, bet gan no citiem faktoriem, tādiem kā tiešā atbalsta izpilde vai lauksaimniecības tirgu attīstība nākotnē.

Attiecībā uz tiešajiem atbalstiem jānorāda, ka paplašinātais neto maksimālais apjoms 2014. gadam (2013. kalendārajam gadam), kas iekļauts priekšlikumā par pārejas pasākumiem, ir lielāks nekā tiešajiem atbalstiem atvēlētās summas, kas norādītas pievienotajās tabulās. Šis paplašināšanas mērķis ir nodrošināt pašreizējo tiesību aktu piemērošanas nepārtrauktību saskaņā ar scenāriju, kurā visi citi elementi paliek nemainīgi, neskarot iespējamo vajadzību piemērot finanšu disciplīnas mehānismu.

Reformas priekšlikumos iekļauti noteikumi, kas dod dalībvalstīm zināmu elastību attiecībā uz tiešā atbalsta sadali lauku attīstībai. Ja dalībvalstis nolems izmantot šo elastību, tas uz konkrētām summām atstās finansiālas sekas, kuras šobrīd nav iespējams kvantificēt.

Šajā finanšu pārskatā nav ņemta vērā krīzes rezerves iespējamā izmantošana. Jāuzsver, ka summas, kas izmantotas ar tirgu saistīto izdevumu noteikšanai, ir balstītas uz pieņēmumu, ka valsts intervences iepirkumi un citi pasākumi, kas saistīti ar krīzes situācijām kādā nozarē, nebūs vajadzīgi.

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

1. tabula. Summas, kas KLP paredzētas daudzgadu finanšu shēmas priekšlikumos un KLP reformas priekšlikumos, ieskaitot papildinošās summas

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts) (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
Daudzgadu finanšu shēmā (DFS)										
2. izdevumu kategorija										
Tiešie atbalsti un ar tirgu saistīti izdevumi (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Paredzami piešķirtie ieņēmumi	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
1. pīlārs. Tiešie atbalsti un ar tirgu saistīti izdevumi (ar piešķirtajiem ieņēmumiem)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
2. pīlārs. Lauku attīstība (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Kopā	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
1. izdevumu kategorija										
Vienots stratēģiskais satvars: lauksaimniecības pētniecība un inovācija	N.A.	N.A.	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Vistrūcīgākās personas	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Kopā	N.A.	N.A.	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
3. izdevumu kategorija										
Pārtikas nekaitīgums	N.A.	N.A.	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Ārpus DFS										
Rezerve krīzes situācijām lauksaimniecībā	N.A.	N.A.	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Eiropas Globalizācijas fonds (EGF)										
No tā lauksaimniecībai pieejamā maksimālā summa (5)	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
KOPĀ										
KOPĀ — Komisijas priekšlikumi (DFS + ārpus DSF) + piešķirtie ieņēmumi	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156
KOPĀ — DFS priekšlikumi (t. i., izņemot rezervi un EGF) +	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393

Piezīmes

- (1) Ņemot vērā leģislatīvās pārmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās, t. i., brīvprātīgo modulāciju Apvienotajai Karalistei un 136. panta “neiztērētās summas”, ko pārtrauks piemērot 2013. gada beigās.
- (2) Summas attiecas uz pirmajam pīlāram ierosināto gada maksimālo apjomu. Tomēr jānorāda arī tas, ka negatīvos izdevumus ir ierosināts pārvietot no grāmatojumu noskaidrošanas (patlaban budžeta pozīcija 05 07 01 06) uz piešķirtajiem ieņēmumiem (pozīcija 67 03). Sīkākas ziņas skatīt paredzamo ieņēmumu tabulā nākamajā lappusē.
- (3) Skaitļi par 2013. gadu ietver summas par veterinārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, kā arī tirgus pasākumus zivsaimniecības nozarē.
- (4) Tabulā norādītās summas ir saskaņā ar summām, kas norādītas Komisijas paziņojumā “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020”” (COM(2011) 500 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs). Tomēr vēl atlicis nolemt, vai DFS atspoguļos ierosināto pārvietojumu, proti, vienai dalībvalstij valsts kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai atvēlētos līdzekļus no 2014. gada pārvietot uz lauku attīstību, tas nozīmētu arī ELGF maksimālā apjoma un 2. pīlāra summas korekciju (4 milj. EUR gadā). Turpmākajās iedaļās dotajās tabulās summas ir pārvietotas, neatkarīgi no tā, vai tās ir atspoguļotas DFS.
- (5) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020”” (COM(2011) 500 galīgā redakcija) no Eiropas Globalizācijas fonda būs pieejama kopējā summa līdz 2,5 miljardiem euro 2011. gada cenās, lai sniegtu papildu atbalstu lauksaimniekiem, kuri cieš no globalizācijas ietekmes. Iepriekšējā tabulā sadalījums pa gadiem faktiskajās cenās ir tikai **orientējošs**. Priekšlikumā par Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2011)403 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs) ir noteikts, ka EGF kopējā maksimālā summa gadā ir 429 miljoni euro 2011. gada cenās.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

2. tabula. 05. politikas jomas paredzamie ieņēmumi un izdevumi 2. izdevumu kategorijā

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
IEŅĒMUMI										
123 Cukura ražošanas nodeva (pašu resursi)	123	123	123	123						246
67 03 Piešķirtie ieņēmumi	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
no tiem: ex 05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
IZDEVUMI										
05 02 Tirgi (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 Tiešie atbalsti (pirms ierobežošanas) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 Tiešie atbalsti (pēc ierobežošanas)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 Lauku attīstība (pirms ierobežošanas)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 Lauku attīstība (pēc ierobežošanas)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Kopā	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
NETO BUDŽETS pēc piešķirto ieņēmumu atvilkšanas			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867

Piezīmes

- (1) Sākotnējās aplēses 2013. gadam pamatojas uz 2012. gada budžeta projektu, un tajās ņemti vērā juridiski pielāgojumi, par kuriem jau panākta vienošanās attiecībā uz 2013. gadu (piemēram, noteikts atbalsta maksimālais apjoms vīna nozarē, atcelta piemaksa par cietes kartupeļiem, sauso lopbarību), kā arī dažas paredzētās izmaiņas. Aplēsēs par visiem gadiem pieņemts, ka nebūs vajadzīgs papildu finansējums atbalsta pasākumiem tirgus traucējumu vai krīžu dēļ.
- (2) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

3. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz ieņēmumiem un KLP izdevumiem (pa budžeta nodalām)

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts)								KOPĀ 2014–2020
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
IEŅĒMUMI										
123 Cukura ražošanas nodeva (pašu resursi)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 Piešķirtie ieņēmumi	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
no tiem: ex 05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
IZDEVUMI										
05 02 Tirgi (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 Tiešie atbalsti (pirms ierobežošanas) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 Tiešie atbalsti — paredzamais ierobežošanas rezultāts, kas jāpārvieta uz lauku attīstības budžetu			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 Lauku attīstība (pirms ierobežošanas)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 Lauku attīstība — paredzamais ierobežošanas rezultāts, kas jāpārvieta uz lauku attīstības budžetu			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
NETO BUDŽETS pēc piešķirto ieņēmumu atvilkšanas			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Piezīmes

- (1) Sākotnējās aplēses 2013. gadam pamatojas uz 2012. gada budžeta projektu, un tajās ņemti vērā juridiski pielāgojumi, par kuriem jau panākta vienošanās attiecībā uz 2013. gadu (piemēram, noteikts atbalsta maksimālais apjoms vīna nozarē, atcelta piemaksa par cietes kartupeļiem, sauso lopbarību), kā arī dažas paredzētās izmaiņas. Aplēsēs par visiem gadiem pieņemts, ka nebūs vajadzīgs papildu finansējums atbalsta pasākumiem tirgus traucējumu vai krīžu dēļ.
- (2) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

4. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz KLP izdevumiem, kas saistīti ar tirgu

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS		Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības	Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							KOPĀ 2014–2020	
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		
Ārkārtas pasākumi: juridiskā pamata darbības jomas racionalizācija un paplašināšana		154., 155., 156. pants	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Cieto kviešu un sorgo intervences pasākumu atcelšana		Bij. 10. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Pārtikas programmas vistrūcīgākajām personām	(2)	Bij. 1234/2007 Reg. 27. pants	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
Privātā uzglabāšana (linšķiedra)		16. pants	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	Pm
Atbalsts par kokvilnu — pārstrukturēšana	(3)	Bij. 637/2008 Reg. 5. pants	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
Atbalsts augļu un dārzeņu ražotāju grupām darbības uzsākšanai		Bij. 117. pants	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-30,0	-90,0
Programma skolu apgādei ar augļiem		21. pants	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
Apiņu nozares ražotāju organizāciju atbalsta atcelšana		Bij. 111. pants	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
Sausā vājpiena fakultatīva privātā uzglabāšana		16. pants	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Atcelts atbalsts par vājpiena un sausā vājpiena izmantošanu lopbarībā, kazeīnu un kazeīna izmantošanu		Bij. 101., 102. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Sviesta fakultatīva privātā uzglabāšana	(4)	16. pants	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
Atcelta veicināšanas nodeva piena nozarē		Bij. 309. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-	-
KOPĀ 05 02												
Reformas priekšlikumu neto ietekme (5)				-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Piezīmes

- (1) 2013. gada vajadzības ir aplēstas, pamatojoties uz Komisijas 2012. gada budžeta projektu, izņemot a) augļu un dārzeņu nozari, kuras vajadzības balstās uz attiecīgā reformas priekšlikuma finanšu pārskatu, un b) tās juridiskās izmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās.
- (2) 2013. gada summa atbilst Komisijas priekšlikumam COM(2010) 486. No 2014. gada pasākumu finansēs 1. izdevumu kategorijā.
- (3) Līdzekļi, kas atvēlēti kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai Grieķijā (4 milj. EUR gadā), no 2014. gada tiks pārvietoti uz lauku attīstību. Spānijai atvēlētie līdzekļi (6,1 milj. EUR gadā) no 2018. gada tiks pārvietoti uz vienotā maksājuma shēmu (jau nolemts).
- (4) Paredzamā ietekme pasākuma nepiemērošanas gadījumā.
- (5) Papildus izdevumiem 05 02. un 05 03. nodaļā paredzams, ka tiešos izdevumus 05 01., 05 07. un 05 08. nodaļā finansēs ar ELGF piešķirtajiem ieņēmumiem.

5. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz tiešajiem atbalstiem

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							KOPĀ 2014–2020
		2013 (1)	2013 (koriģēts) (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Tiešie atbalsti		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Jau nolemtās izmaiņas											
Pakāpeniska ieviešana ES-12				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Kokvilnas nozares pārstrukturēšana				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Veselīguma pārbaude				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Iepriekšējās reformas				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Izmaiņas, kas izriet no jaunajiem KLP reformas priekšlikumiem				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
No tiem ierobežošana				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
KOPĀ 05 03											
Reformas priekšlikumu neto ietekme				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
KOPĒJIE IZDEVUMI		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Piezīmes

- (1) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.
- (2) Ņemot vērā leģislatīvās pārmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās, t. i., brīvprātīgo modulāciju Apvienotajai Karalistei un 136. panta “neiztērētās summas”, ko pārtrauks piemērot 2013. gada beigās.

6. tabula. Tiešo atbalstu komponenti

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
II pielikums	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi (30 %)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Maksimālā summa, ko var atvēlēt maksājumam jauniem lauksaimniekiem (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
Pamatmaksājuma shēma, maksājums par apgabaliem ar dabas ierobežojumiem, fakultatīvs saistītais atbalsts	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Maksimālā summa, ko var ņemt no iepriekšējām pozīcijām, lai finansētu Mazo lauksaimnieku shēmu (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
III pielikumā ietvertie pārvietojumi vīna nozarē ³³	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Ierobežošana	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Kokvilna	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI/Egejas jūras nelielās salas	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

³³ Tiešie atbalsti 2014.–2020. gada periodam ietver aplēses par pārvietojumiem no vīna nozares uz VMS, pamatojoties uz lēmumiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas attiecībā uz 2013. gadu.

7. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz pārejas pasākumiem tiešo atbalstu piešķiršanai 2014. gadā

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu
		2013 (1)	2013 (korigēts)	2014 (2)
Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV pielikums		40 165,0	40 530,5	541,9
Pakāpeniska ieviešana ES-10				616,1
Veselīguma pārbaude				-64,3
Iepriekšējās reformas				-9,9

KOPĀ 05 03				
KOPĒJIE IZDEVUMI		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Piezīmes

- (1) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.
- (2) Paplašinātā neto maksimālā summa ietver aplēses par pārvietojumiem no vīna nozares uz VMS, pamatojoties uz lēmumiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas pirms 2013. gada.

8. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz lauku attīstību

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS		Juridiskais pamats	Piešķirums lauku attīstībai		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							KOPĀ 2014–2020
			2013	2013 (koriģēts) (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Lauku attīstības programmas			14 788,9	14 423,4								
Atbalsts par kokvilnu — pārstrukturēšana	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Tiešā atbalsta ierobežošanas rezultāts						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Lauku attīstībai atvēlētie līdzekļi, izņemot tehnisko palīdzību	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Tehniskā palīdzība	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Balva par vietēja mēroga novatoriskiem sadarbības projektiem	(4)		N.A.	N.A.	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

KOPĀ 05 04												
Reformas priekšlikumu neto ietekme					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	1 105,7
KOPĒJIE IZDEVUMI (pirms ierobežošanas)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5
KOPĒJIE IZDEVUMI (pēc ierobežošanas)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2

Piezīmes

- (1) Korekcijas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas piemērojami tikai līdz 2013. finanšu gada beigām.
- (2) Summas, kas norādītas 1. tabulā (3.1. iedaļa), ir saskaņā ar summām, kas norādītas Komisijas paziņojumā “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020”” (COM(2011) 500 galīgā redakcija). Tomēr vēl atlicis nolemt, vai DFS atspoguļos ierosināto pārvietojumu, proti, vienai dalībvalstij valsts kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai atvēlētos līdzekļus no 2014. gada pārvietot uz lauku attīstību, tas nozīmētu arī ELGF maksimālā apjoma un 2. pīlāra summas korekciju (4 milj. EUR gadā). 8. tabulā summas ir pārvietotas, neatkarīgi no tā, vai tās ir atspoguļotas DFS.
- (3) Summa, kas 2013. gadā atvēlēta tehniskajai palīdzībai, noteikta, pamatojoties uz lauku attīstībai sākotnēji atvēlētajiem līdzekļiem (neskaitot pārvietojumus no 1. pīlāra).
Tehniskā palīdzība 2014.–2020. gadam noteikta 0,25 % apmērā no kopējiem lauku attīstībai atvēlētajiem līdzekļiem.
- (4) Sedz no tehniskajai palīdzībai pieejamās summas.

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	5	“Administratīvie izdevumi”
---	----------	----------------------------

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Piezīme. Lēš, ka tiesību aktu priekšlikumi neietekmēs administratīvās apropriācijas, t. i., ir paredzēts, ka tiesisko regulējumu varēs īstenot ar pašreizējiem cilvēkresursiem un administratīvajiem izdevumiem.

		2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads	KOPĀ
AGRI ĢD									
• Cilvēkresursi		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Pārējie administratīvie izdevumi		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
KOPĀ — AGRI ĢD	Apropriācijas	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

KOPĀ — daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
---	------------------------------------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

		N ³⁴ gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)	KOPĀ

³⁴ N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

KOPĀ — daudzgadu finanšu shēmas 1.-5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības								
	Maksājumi								

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropriāciju izmantošanu
- x Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads	KOPĀ								
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids	Rezultātu vidējās izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 5 Uzlabot lauksaimniecības konkurētspēju un palielināt tās vērtības daļu pārtikas apritē																		
- Augļi un dārzeņi: tirdzniecība ar ražotāju organizāciju (RO) starpniecību ³⁵	Ar RO starpniecību pārdotās produkcijas vērtības procentuālā daļa no		830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0	830,0			5 810,0

³⁵

Pamatojoties uz līdzšinējo izpildi un aplēsēm 2012. gada budžeta projektā. Augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācijām atvēlētās summas ir saskaņā ar minētās nozares reformu, un, kā jau norādīts 2012. gada budžeta projekta darbības pārskatos, rezultāti būs zināmi tikai 2011. gada beigās.

	kopējās produkc ijas vērtības																	
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — pārstrukturēšana 35	Hektāru skaits		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — ieguldījumi35			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — blakusproduktu destilācija35	Hektolit ri		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — dzeramais spirts35	Hektāru skaits		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — koncentrētas mīšas izmantošana35	Hektolit ri		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — noīeta veicināšana35				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3
- Citi				720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1		5 452,3

Starpsumma — 5. konkrētais mērķis			2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7		18 763,5
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 6 Papildināt lauku saimniecību ienākumus un mazināt lauku saimniecību ienākumu svārstības																	
- Tiešais ienākumu atbalsts ³⁶	Hektāru skaits, par ko izmaksāts atbalsts (milj.)	161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0
Starpsumma — 6. konkrētais mērķis			42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0
KOPĒJĀS IZMAKSAS																	

Piezīme. 1.–4. un 7.–10. konkrētā mērķa īstenošanas rezultāti vēl jānosaka (sk. 1.4.2. iedaļu).

³⁶ Pamatojoties uz potenciālajām atbalsttiesīgajām platībām 2009. gadā.

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu
- x Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads	KOPĀ
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	------

Daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi ³⁷	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Pārējie administratīvie izdevumi	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
Starpsumma — daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								

Ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
Cilvēkresursi								
Citi administratīvie izdevumi								
Starpsumma — ārpus daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
-------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

³⁷ Pamatojoties uz vidējām izmaksām EUR 127 000 par štatu sarakstā ietvertu ierēdņu un pagaidu darbinieku amata vietu.

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Piezīme. Lēš, ka tiesību aktu priekšlikumi neietekmēs administratīvās apropriācijas, t. i., ir paredzēts, ka tiesisko regulējumu varēs īstenot ar pašreizējiem cilvēkresursiem un administratīvajiem izdevumiem. 2014.–2020. gada skaitļi pamatojas uz situāciju 2011. gadā.

Paredzamais apjoms izsakāms veselos skaitļos (vai maksimāli ar vienu zīmi aiz komata)

	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (Delegācijas)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)							
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)							
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — FTE)³⁸							
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA un SNE delegācijās)							
XX 01 04 JY	Galvenā mītne						
	Delegācijas						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE — netiešā pētniecība)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE — tiešā pētniecība)							
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)							
KOPĀ³⁹	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Cilvēkresursu vajadzības tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

³⁸ CA — līgumdarbinieki, INT — pagaidu darbinieki, JED — jaunākie eksperti delegācijās, LA — vietējie darbinieki, SNE — valstu norīkotie eksperti.

³⁹ Neietver budžeta pozīcijas 05.010404 maksimālo apjomu.

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	
Ārštata darbinieki	

3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- Priekšlikums/iniciatīva atbilst **PRIEKŠLIKUMIEM PAR** daudzgadu finanšu shēmu **2014.–2020. GADAM**
- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā
- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

3.2.5. *Trešo personu iemaksas*

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums par lauku attīstību (ELFLA) paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2014. gads	2015. gads	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020. gads	Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru	DV	DV	DV	DV	DV	DV	DV	DV
KOPĀ — Līdzfinansējuma apropriācijas⁴⁰	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka

⁴⁰ Būs noteiktas lauku attīstības programmās, kas jāiesniedz dalībvalstīm.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - x pašu resursus
 - x dažādus ieņēmumus

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā budžeta gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ⁴¹					
			N. gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Iekļaut ietekmes ilguma atspoguļošanai vajadzīgo aiņu skaitu (skat. 1.6. punktu)	

Attiecībā uz īpaši novirzāmiem dažādajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Sk. 2. un 3. tabulu 3.2.1. iedaļā.

⁴¹ Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.

